

65 centů

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 002670)

DENNÍ HLASATEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. CI

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

STŘEDA, 12. SRPNA 1992 - Čís. 13

WEDNESDAY, AUGUST 12, 1992

■ WASHINGTON — USA

Kongresní demokrati a Bílý dům uzavřeli dočasné politické příměří a dohodli se povolit peníze na pomoc Rusku a na oživení amerického hospodářství.

Ujednání ukazuje na to, že Dům si uvědomuje stoupající nespokojenost veřejnosti se stálým politickým třením a členové obou stran Kongresu se obávají, že by mohli ztratit hlasy při listopadových volbách.

Podle podmínek ujednání slíbili demokratičtí vůdcové Domu, že ve čtvrtek přinesou dlouho odkládaný návrh zákona o pomoci Rusku v částce \$12.3 bilionu do parlamentu, kde bude dle předpovědi vůdců obou stran schválen.

Odměnou za to Bílý dům schválil vydání \$380 milionů na opravy cest do listopadových voleb — a opatří až \$2 biliony v zárukách federálních půjček příští rok na léčení nemocného hospodářství amerických měst.

S vůdcem menšiny Bobem Dole po boku ukazuje president Bush svůj dar od republikánských senátorů při úterní vrcholné schůzce ohledně volební kampaně v Kapitolu. Bush řekl, že to byla "velmi, velmi pozitivní" schůzka

Československo včera — dnes — a zítra

František Sion, Vídeň

Chceme-li se zamyslet nad osudem dnešního Československa, musíme se vrátit do dob první světové války, kdy čsl. dobrovolníci v Rusku, vedeni generálem Rudolfem Medkem a Tomášem Masarykem vedli tuhý boj proti komunistickým dobrodruhům vylupovače vlaků a vraha Dugašviliho, který vstoupil do dějin pod krycím jménem Stalin. V letech 1919—1920 se legionáři ze všech front vraceli domů a vítězní spojenci uznali samostatnost Československé republiky. Ta se však již ze začátku musela bránit dalšímu komunistickému nebezpečí — zřízení dělnických rad a připojení k tvořivému se Sovětskému svazu, jakož i přepadení jižního Slovenska komunistickými bandami Bely Khuna. Obyvatelé Zakarpatské Ukrajiny (Huculové) se svobodným rozhodnutím

připojili k našemu území.

Demokratické zřízení v čele s prezidentem Tomášem Masarykem bylo v době mezi světovými válkami dáváno za vzor mnohem starším a vyspělejším státům. Spolužití s německými obyvateli, kteří používali veškerá práva, měli svoji silnou politickou stranu se zástupci v parlamentě a vládě bylo až do třicátých let bez velkých diferencí. Poměry se však změnily, když v Německu převzal vládu Hitler a do vedení čsl. Němců se dostal Henlein. Hitler se snažil nezaměstnanost v Německu odstranit obsazením Porýní a Rakouska a zvýšenou výrobou zbraní pro připravovanou válku. Západní spojenci přehlédli toto nebezpečí a není divu, že Hitler dostal chuť na čsl. pohraničí obývané Němci. Francie měla sice s Československem smlouvu o neútočení a vojenské pomoci — tuto

Pokračování na str. 4

Nezákonní přistěhovalci nás přijdou draho

Martin A. Larson
Spotlight, August 10, 1992

Když moji rodiče přišli do této země v letech 1878—79, bylo jim oběma 20 let. Byli ze Skandinávie, a začali dělat těžkou práci za velmi malý plat. Ale dobře se o sebe starali, a když se vzali ve věku asi 30 let, měli ušetřeno dost peněz, aby si koupili pozemek v malém městě ve státě Michigan; a s velkým úsilím a obětmi si vystavěli dost pohodlný dům, na kterém neměli žádný dluh.

Když jsem byl malý chlapec, řekl mi otec: "Nikdy si nevpůjčuj peníze; nikdy neplat' úroky. On sám žil celý svůj život podle tohoto přísného pravidla. Zemřel, když mu bylo 88 a moje matka zemřela v 96.

Přirovnějte to, čeho dosáhli moji rodiče s těmi hordami přistěhovalců, kteří zaplavují Spojené státy z Mexika a jiných zemí Třetího světa a vytvářejí situaci, která je přinejmenším zlověstná. Ukázalo se, že mnozí z těch, kteří nedávno řádili, kradli a pálili v Los Angeles, byli cizí státní příslušníci.

FREE LUNCH

Mnoho nezákonných přistěhovalců objevilo, že mohou žít v této zemi

Pokrač. na str. 3

Infikování představ

Jára MECŮ

Lidé mívají různé představy a různé představy se lidem vštěpují do mysli. To proto, že člověk jemuž vladař vštěpí do mysli co si má myslet, se stává loutkou a nejdůležitějším nástrojem vladaře hrajícího si, řekněme, na demokrata.

Lenin a jeho geniálně nevydaření následovníci vštěpovali lidem představu o beztržidní společnosti v níž nebude chudých ani bohatých a miliony lidí pro tuto vidinu bylo ochotno umírat i vraždit.

U nás, jak známo, bylo po "vítězném únoru" mnoho, přemnoho vidin. Představa o "světlem zítřku" pomáhala stavět koncentrační tábory, představa vštěpená o "kulacích" likvidovala a vyháněla z role dědičné zemědělece zatímco představa vštěpovaná lidem o Americe jako zemi "imperialistů" roztáčela kola socialistických "mírumilovných" zbrojovek. Západní demokracie byly do hlav českých nevolníků servírované jako kapitalismus a každý demokrat stojící proti totalitě, ať už byl ševcem, dlaždičem nebo politikem, dostal záplavu přivlastků od reakcionáře až po fašistu. (Jen pro zajímavost — W. Churchill, zásadní odpůrce nacismu, fašismu i komunismu byl označován za válečného štváče č. 1 nejdříve nacisty, před válkou a pak komunisty, po válce.) Záliba v štěpování falešných, křivých a pro společnost nebezpečných představ vždy

Pokračování na str. 5

■ BERLÍN, Německo

Bývalý vůdce Východního Německa má v úmyslu hájit se proti obžalobě z vražd argumentem, že na uprchlíky se na hranicích střílelo na rozkaz z Moskvy, podle zprávy v novinách.

Honecker, 79, který byl sesazen v lidové revoluci Východního Německa v r. 1989, byl 16 měsíců jako uprchlík v Rusku a vrátil se do sjednoceného Německa 29. července. Je v berlínském vězení, kde se podrobí lékařským prohlídkám před soudním přelíčením.

Noviny Welt am Sonntag (Svět v neděli) kvotovaly dřívější politické soudruhy Honeckera ve východní části sjednoceného Německa, kteří řekli, že Honeckerova strategie se bude soustředovat na obvinění bývalého Sovětského svazu za "hranici smrti" mezi Západním a Východním Německem.

Východní Německo bylo utvořeno ze Sověty okupovaného pásma poražené nacistické říše (Reichu) v roce 1949, a po 40 let tam bylo 380.000 sovětských vojáků.

Honecker je obžalován z 49 případů zastřelení východních Němců, kteří se pokusili zběhnout.

■ VINKOVCI — Chorvatsko

Vojáci Společnosti národů, zvláště ruští, posláni k udržování míru, porušují zákaz Společnosti národů obchodovat se Srby, jak žaluje chorvatská vláda. Říká, že vojáci UN kupují jídlo, lékařské potřeby a gasolin v chorvatských vesnicích a prodávají je na černém trhu na Srby zabraném území za pásmem, označeném při zastavení bojů (cease-fire line).

Chorvatská vláda si stěžovala v hlavním stanu ochranného vojska UN v Záhřebu, hlavním městě Chorvatska, a u Bezpečnostní rady UN v New Yorku.

Milan Ramljak, náměstek chorvatského ministerského předsedy poslal "rozsáhlý prodej chorvatského zboží na územích, zabraných Srby," a řekl, že takové jednání vzbuzuje pochyby o celé operaci Společnosti národů.

"Místo aby UN chránila lid a majetek, stala se UN velkým privátním obchodníkem pro zásobování zbožím obyvatelstva — a jen jedné části obyvatelstva," řekl Ramljak. Ramljak tvrdí, že operace vojáků UN na černém trhu porušují mezinárodní embargo (zákaz) na prodej Srbsku, které bylo označeno jako útočník v bojích na Balkáně.

Policista v Šenženu se snaží zadržet zástup lidí deroucích se vpřed, aby mohli dostat žádosti na nákup akcií, vydaných na čínské akciové burse. Lidé ze všech stran Číny se začali seřazovat již v pátek, aby nezmeškali příležitost investovat do máleho, ale výnosného akciového trhu.

■ JERUSALEM, Israel

Nová israelská vláda oznámila, že bude usilovat o změny v tom, co jeden vysoký úředník nazval "hloupým zákonem". Tento zákon zakazuje jakýkoliv styk s Organizací pro osvobození Palestiny (PLO).

Navržená změna, jejíž podrobnosti se ještě musí dokončit a kterou bude eventuelně muset schválit parlament, by uzákonila schůzky s úředníky PLO, pokud by nebyly považovány za škodlivé pro bezpečnost a zájmy Israele.

Znamenalo by to, mezi jiným, že palestínští vyjednávači o mír s Izraelem na okupovaných územích by se mohli radit s Jassirem Arafatem, předsedou PLO, bez rizika zatčení po návratu domů, jak jim hrozí teď podle zákona z roku 1986.

■ LOS ANGELES — USA

Čtyři bílí policejní důstojníci, osvobození porotou, jejichž bití Rodneyho Kinga, jak jsme je viděli na televizi, bylo signálem ke vzbouření v Los Angeles, byli znovu obžalováni pro porušení federálních občanských práv, podle slov žalobců.

Po tříměsíčních výsleších svědků obžalovala Velká porota policisty z toho, že připravili Kinga o jeho občanská práva, když ho 56-krát uhodili kovovými obuškami po zastavení jeho auta pro překročení dovolené rychlosti.

ZPRÁVY

■ LONDÝN — Anglie

Jane's Defense Weekly napsal, že armádní síla Iraku je asi 40% toho, co byla před válkou v Perském zálivu.

A ačkoliv iracké námořnictvo bylo efektivně zničeno, letectvo ukazuje známky nové činnosti.

Tento autoritativní vojenský žurnál, který udává bojovou sílu irackého vůdce Saddama Husseina na základě odhadů západních vojenských analytiků, udává sílu armády asi na 350 až 400 tisíc mužů, ve srovnání s jedním milionem před dvěma roky.

Odhady Jane's udávají, že Irak má mezi 2.000 až 2.500 tanků, což je snížení z 5.000 až 5.500 na začátku války v Zálivu.

■ WASHINGTON

Mluvčí Bushovy administrace řekli v neděli, že se blíží k dohodě s Bezpečnostní radou Společnosti národů o použití násilí, bude-li třeba, aby pomohli bývalým jugoslávským republikánům, nyní rozděleným sváry.

Poradce Národní bezpečnosti Brent Scowcroft řekl reportérům: "Těžce pracujeme s Brity a Francouzy. Máme stejné cíle. Jedná se jen o to, jakým způsobem jich dosáhnout."

Scowcroft řekl, že Británie, Francie a Spojené státy mají jakési "meshody co se týče perspektivy", ale předpověděl, že v pondělí se dohodnou o znění resoluce Bezpečnostní rady.

■ MANAMA, Bahrain

(AP) Tým odborníků v oboru zbraní, poslaný UN, provedl v neděli neočekávanou inspekci na neoznačeném místě, a měl v plánu několik dalších dnů práce v Iraku.

Také v neděli iracký ministr zahraničí Mohammed Saeed Al-Sahhaf (podle zprávy Iraqi News Agency) vinil Spojené státy za hospodářské sankce, které mají zůstat v platnosti dokud Irak nespĺní všechny podmínky dané mu na konci války v Perském zálivu.

"Spojené státy používají hospodářských sankcí jako prostředku k zasahování do vnitřních záležitostí Iraku, a k vnucování své vůle na Irak," řekl Al-Sahhaf ve vysílání, odposlouchaném na Capru. "Toto je vyloženě porušování mezinárodního zákona a práv irackého lidu."

■ KABUL, Afganistan

Tisíce postrašených Afgánců utíkalo v neděli z Kabulu, když válčící partyzánské frakce byly do hlavního města raketami.

Když se země otřásala pod bušením raket, pobíhli obyvatelé oslíky a koně, táhnoucí vozíky a vozy, naplněné dětmi a starými, aby je vyvezli z dosahu válečného ohně.

V sobotu bylo zabito asi 35 lidí a přes 200 bylo zraněno v nejzuřivějším boji od chvíle, kdy koalice moslemských rebelů převzala moc od komunistického režimu presidenta Najibullaha.

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny etnady, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články stotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za směnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplaťte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY: OVERSEAS IN US DOLLARS

- 3 months \$ 45.00 — \$26.00
- 6 months \$ 84.00 — \$45.00
- 12 months \$150.00 — \$78.00

František Růžička

Nemám v úmyslu vysmívat se jakékoliv teorii a tak musím doplnit, že mám na mysli — planou teorii. Tu, která ve formě článků tištěných jako PI (placená inzerce) zaplavila náš předvolební tisk.

V článku "Hráz proti pokušení moci" uvádí kandidát OH za Jihočeský kraj Dr. Petr Pithart výklad o liberalismu. Z obsahu uvedeme několik zajímavostí.

"Důraz na autonomii lidského rozumu, tedy rozumu každého jednotlivce, neznamená, že z něj cokoli a kdokoli snímá zodpovědnost."

Mně osobně se zdá, že právě uplynulé dva roky byly důkazem o tom, jak se neustále, dnes a denně snímá z někoho odpovědnost. Jednou jsou to "staří známí" (komunisté), kteří vůbec za nic nemohou (jen trochu Mirko Štěpán), podruhé zas "noví známí" (bývalí komunisté) a ti už vůbec za nic nemohou (připomeňme si jen některé perličky: pomlčková válka, nejsou zákony, nevrací se majetek, na nic nejsou peníze, nepostupují rehabilitace... rozpad státu). Takže: pro koho to vlastně platí?

"Platné právo se dodržovat musí, ale idea zákona znamená víc — znamená vždy usilovat, aby zákon byl především obecný. To jest, že musí platit pro všechny občany a že žádnému jedinci nesmí předepisovat nic jmenovitě."

A poznání? Zákon číslo jedna zní "Každému komunistovi, jako svému Bohu klaněti se i nadále budeš!" (Není nutné předepisovat jmenovitě — platí všeobecně!)

"Má-li platit zásada, že co není zákonem výslovně zakázáno, je dovoleno, nesmí být zákonů příliš mnoho a měly by být formulovány jako zákazy, které říkají, co lidé dělat nesmějí a ne jako příkazy určující, co by lidé dělat měli..."

Poučení je trochu kruté. Tak nám radí doktor práv. Přitom se v paragrafech našeho zákonodárství již nevyznají ani fundovaní právníci — co potom sedlák. A protože byl zrušen paragraf na ochranu socialistického majetku, již tedy neplatí ani páté Boží přikázání: NEPOKRADEŠ! Naopak, v denní praxi platí: šmelit — ŠMELIT (a STÁT to podporuje).

— "K soudní moci převažuje zatím nejen ze strany veřejnosti přehlíživý a nedůvěřivý postoj."

Zde není co dodávat. Závěr jasně vychází z předcházejících poznání.

"Nejlepší je taková vláda, která vládne co nejméně... Která spíše určuje pravidla hry, než aby se sama pohybovala po hřišti..."

Tak to sedí. Ministři jezdí, jezdí (po světě) a když najednou přijedou třeba do Temelína, ani neví, o čem je řeč (konzervace). Snad by bylo účelné namontovat na chladicí věže vrtulky a přeměnit je na větrné mlýny, které by diletantské rozhodování polistopadových odborníků definitivně odvály.

— "Přitom společnost nemůže, nesmí být vydána všanc zločincům a hlupákům. Liberál tady musí znovu a znovu nalézt míru, v níž stát intervenuje: ve jménu ochrany práv jedněch musí omezovat práva druhých, kteří tolerance nejsou schopní..."

K tomu již jen jeden závěr: NO COMMENT.

Jeví se mi jako příznačné, že právě na tuto tematiku navazoval další předvolební článek "Konec setrvačnosti" (od kandidáta ODS Zd. Maliny), který uvádí:

"Značná část našich občanů je přesvědčena, že stále ještě není možnost svobodně vyjádřit své názory... Občan si je vědom toho, že se vystavuje možnosti pronásledování místními mafiemi, a tak raději zavírá ústa... Státní podniky se nám hroučí před očima, je to pocit neohrožitelnosti současných i bývalých bosů těchto podniků, podporovaných svým zakladatelem..."

Síla, která toto vše drží u moci a s tím všechny ty "nepostradatelné" odborníky minulého režimu nazývá autor — SETRVAČNOSTÍ. Závěrem upozorňujeme občany, že jen oni mají budoucnost tohoto státu v rukou a ve volbách rozhodnou. Výsledky známe.

Chtěl bych pouze krátce doplnit, že nešlo pouze o setrvačnost — ale — o **PODPOROVANOU SETRVAČNOST**. A tak se nedivme případnému výsledku voleb. Občan může mít právem pocit, jak si najednou zase všichni hrají do noty. Jako by zde opět bylo jednotné, monolitní OF. Ale skutek — již dávno utek.

František Růžička, Čes. Budějovice

■ NEW YORK, USA

Northwest Airlines v neděli vystupňovaly válku kvůli ceně letenek oznámením nového snížení cen za lety do Evropy, které dále prohloubilo zredukování oznámené leteckými společnostmi minulý týden. Oznámení přišlo dva dny po reportu NWA Inc. v St. Paul, že ztráty této hlavní společnosti NW v druhém čtvrtletí se zvýšily na \$146 milionů kvůli nedávným cenovým bojům a slabému hospodářství. Minulý týden snížila ceny Northwest a jiné letecké společnosti na lety mezi 1. říjnem a 31. březnem. A v neděli Northwest oznámily, že sníží ceny v nejméně 70ti městech až o 45% pro lety mezi 1. listo-

padem a 31. březnem. V obou případech je nutno koupit letenky nejpozději 1. září. Jiné společnosti na snížení Northwest okamžitě nereagovaly.

■ WASHINGTON — USA

Federální skupina nazvala systém vynucování podpory pro děti "dinosauros zabořený v papírech", a doporučila minulý úterý, aby Kongres uzákonil, že je federálním zločinem úmyslně neplatit podporu na dítě.

Několik hodin po tom co U.S. Komise pro mezistátní podporu

Přes 1,400 ozbrojených vozů bývalého Východního Německa bylo shromážděno v Erfurtu. Budou mezi prvními, které půjdou do starého železa, podle úmluvy o konvenčních silách v Evropě. Východoevropské země a země v NATO se zbavují takových zbraní.

Nezákonní přistěhovaalci...

za málo práce nebo zcela bez práce, a k tomu užívat různých výhod, za které se musí platit daňovými dolary. Ti nezákonní "imigranti" se teď stali nesnesitelným břemenem pro místní, okresní, státní a federální vládu. Vězení a systém kriminální spravedlnosti, školy a zdravotní zařízení jsou všechny přetíženy.

Jen v Los Angeles County poskytuje vláda na podpory pro nezákonně cizince přes \$5 bilionů ročně. A v tom není vydání na Social Security, poukázky na jídlo (food stamps) a podpora v nezaměstnanosti. A když cizí žena porodí, dítě se automaticky stane americkým občanem, a vláda platí všechny výdaje; a matka, jako poručník takového dítěte, má nárok na rozsáhlé požitky — welfare.

NEZÁKONNÉ MATKY

V Los Angeles utratili daňoví poplatníci \$32 miliony za nemocniční služby při porodech cizích matek. V přítomné době program federální péče pro závislé děti se stará o 117,000 dětí cizích matek, nezákonně přistěhovaných. Dostávají také zdarma obědy, subvencovaný byt a dokonce vzdělání ve svém rodném jazyce.

V r. 1983 hlásila kancelář General Accounting, že za každý dolar, placený nezákonnými cizinci do fondu Social Security, dostali zpět \$23.

Některé obchodní podniky a zemědělské korporace stále ještě chtějí, aby příliv nezákonných pokračoval, a aby jich mohli využívat jako levných pracovníků a dělníků. Ale oni neplatí za výlohy, které se nahromadí na daňové poplatníky.

Je nesmírný rozdíl mezi statnými lidmi, spoléhajícími se sami na sebe, kteří kdysi přišli k těmto břehům a chátrou, nyní zaplavující naši vlast.

Američané již mají dost této metly, a je čas, abychom poslali tyto lidi zpět odkud přišli a řekli jim, aby tam zůstali. Ať si rozřeší své problémy ve své vlastní zemi, svou vlastní prací a zdravým rozumem.

Je povinností nás Američanů pozvat sem všechny hladovějící lidi na světě? Je naší povinností opatřit živobytí pro biliony neschopných, kteří nemohou nebo nechtějí zasloužit se o to, čeho je třeba, aby zůstali naživu?

Já říkám ne, není to naše povinnost. Říkám, že toto je má vlast, a chci pro ni a pro její občany to nejlepší.

■ BOSTON, USA

Lod' Queen Elizabeth 2 plula v neděli pomalu k bostonskému do- ku dva dny po tom, co převísle skalisko pod vodou udělalo trhlinu v trupu lodi 74 stop dlouhou a přinutilo k evakuaci 1,815 pasažérů.

Federální vyšetřovatelé řekli, že by mohlo trvat několik měsíců než bude určena příčina neštěstí. Škoda nebyla ihned odhadnuta.

Československo...

však nedodržel, a přenechala tím Hitlerovi nejen čsl. pohraničí, ale později i celé Československo. Anglie měla sice s Polskem smlouvu, ale mnichovskou dohodou p. Chamberlaina ponechala Němcům volnou ruku. Obsazením Československa vzniká "Protektorat Böhmen und Mähren" a se souhlasem Hitlera svobodný Slovenský stát, jehož jednotky později bojovaly po boku německých vojsk v Rusku.

Čsl. exilová vláda v Londýně za vedení presidenta Beneše a ministra Jana Masaryka organizuje vojenský odpor proti Hitlerovi; zejména letci se vyznamenali v bitvě o Británii, kterou Němci prohráli. Tím byla Anglie neproveditelná a Němci po dobytí západní Evropy se obrátili proti Sovětskému svazu a dosáhli ze začátku velkých územních zisků a miliony zajatců. Stáli již před Leníngradem a Moskvou; avšak po vypuknutí války mezi USA a Japonskem mohl Sovětský svaz stáhnout z Východu své čerstvé jednotky a vrhnout je proti dosud vítěznému německému vojsku. S pomocí kruté zimy jsou Němci u Leníngradu obklíčeni a tisíce jich putuje do zajetí. Porážkami a denními leteckými nálety je německá armáda zdemoralizována a v květnu 1945 obsazují sovětské jednotky Berlín, Hitler spáchal sebevraždu a Německo kapituluje. Po svržení atomových bomb na Hirošimu a Nagasaki kapitulují i Japonci.

Čsl. exilová vláda se svými spolupracovníky se vrací z Londýna a Moskvy, do Prahy. Ale již na samém počátku demokratického vývoje je zatížena komunisty prosazeným "Košickým programem", který legalizuje zestátnění podniků s více jak 500 zaměstnanci. V roce 1946 se konají první tajné, demokratické volby; zákazem agrární strany a vyhrůžkami se podařilo komunistům tyto volby vyhrát. President Beneš byl dle ústavních zákonů povinen povolát do čela vlády zarytého komunistu Klementa Gottwalda, který trávil válku v Moskvě. Ten dosazuje na vedoucí ministerstva své lidi a pomocí "akčních výborů" odstraňuje odporce. Nepromyšlená demise demokratických ministrů způsobuje bezvládní, kterého komunisté využívají, uskutečňují "vítězný únor", přejímají moc a rozvíjejí nevidaný teror. Vězení a koncentrační tábory se plní, četnými popravami jsou odpůrci zastrášováni, odpor se láme a v roce 1948 začíná útěk statisíců za hranice. Jsou mezi nimi primátor města Prahy a vedoucí socialistické strany dr. Petr Zenkl, profesor Krajina, sokolský starosta a osvětivský vězeň dr. Antonín Hřebík a mnoho jiných.

V roce 1948 stojíme vlastně na prahu dneška. Zkrachovaný Sovětský svaz se stává vzorem a není divu, že hospodářská situace se horší den ze dne. Do čela politiky a hospodářství se dostávají neschopní, ale politicky uvědomělí komunističtí primitivové. Pracovní morálka klesá, republika se okrádá na všech stranách a chod se udržuje pouze zadlužením příštích generací. Odpor proti komunistům vzrůstá a je překonáván terorem padesátých let. Prokuratura pracuje na plné obrátky a odsuzuje mnohdy nevinné na základě příkazů z komunistických sekretariátů. Největší odpor vzbuzuje odsouzení a popravení dr. Milady Horákové, poslankyně socialistické strany. Čistky i ve vlastních řadách vrcholí popravením bývalého generálního tajemníka strany Slánského.

Ale terorem se nedá zastavit hospodářský úpadek. V šedesátých letech pracuje team ekonomů kolem dr. Šika na hospodářských mechanismech, kterými slibuje "Pražské jaro" roku 1968 zlepšit situaci. Uplatňováním těchto nových principů je nutně omezována vedoucí úloha dosud všemocné strany. To se nelíbí Moskvě, kde vládne Brežněv, který na doporučení soudruhů z východního Německa žádá od Prahy návrat k řízenému hospodářství. Vedoucí pražská garnitura odmítá, situace se vyostřuje a vrcholí obsazením Československa vojsky Sovětského svazu a satelitních států s výjimkou Rumunska. Na základě moskevské dohody přejímá vládu nová Moskvě oddaná garnitura. Ve vedení se objevují nová jména Biľak, Indra a později dr. Gustáv Husák, který jako prezident slouží Moskvě dalších tvrdých dvacet let. Veškerá naděje hasne. Avšak hospodářská situace Sovětského svazu se horší tou měrou, že je nutno se obávat sociální revoluce, neboť v některých oblastech je hlad. Po úmrtí Brežněva nastupuje Černěnko, odstraňuje kult osobnosti, ale tím se situace nelepší a tak nastupuje všemocný KGB, jehož vedoucí generál Andropov povolává do vedení Gorbačeva s příkazem zlepšit hospodářskou situaci uvolněním tvrdých předpisů v rámci přestavby (perestrojky). Avšak nomenklatura nespí, sabotuje snahy o zlepšení a tvrdě prosazuje vedoucí úlohu strany. A tu přichází příkaz KGB vyměnit staré kádry a nahradit je mladšími soudruhy. Ti v Praze zneužívají povolenou a pokojnou demonstraci studentů v listopadu 1989 a masakrují stovky účastníků. Tento komunistický převrat se organizátorům vymkl z ruky tím, že se dalších stávek a demonstrací účastní rodiče raněných studentů, herci, kulturní pracovníci a dělníci. Protesty dostávají vlastní dynamiku a vzniká Občanské hnutí Václava Havla, s kterým komunisté musí vyjednávat o změnách. První požadavek je demise Husáka.

Komunistickou delegaci vede Adamec, později Urbánek a Čalfa. Musí vyklízovat jednu pozici za druhou, Adamec se jede poradit do Moskvy, stávky studentů pokračují, přidává se jedna továrna za druhou a zdá se, že komunisté prohráli na celé čáře. Není tomu tak, akceptují novou vládu, i to, že v ústavních zákonech nebude nadále zakotvena vedoucí úloha strany. Dohodnutý, nikoliv volený parlament volí Václava Havla za presidenta a za svého presidenta Dubčeka. Avšak mnozí lidé přehlížejí, že dosazením mladších funkcionářů (Štěpán, Mohorita a jiní) se s Moskvou dohodnutá výměna podařila a pozice byly udrženy. Do popředí nastupují Lenárt, Štěpán, Dienstbier, Dlouhý, Ruml, Komárek na Slovensku Mečiar, Vič, Weiss — všichni komunisté, i když někteří z nich byli ze strany vyloučeni. Proto se nepodařilo postavit komunistickou stranu mimo zákon a pro výstrahu a poučení mladé generace

vedoucího činovníka postavit před soud. Naopak komunističtí Čalfa se stává premiérem federální vlády. Komunisté si své pozice udrželi, sabotují snahy o zlepšení a jejich snahou je přivádět podniky do krachu, měnit je na akciové společnosti a tam zakoupením akcií za státu ukradené peníze zlegalizovat zločinnou činnost. Za těchto poměrů není divu, že vláda Václava Havla trvala pouze dva roky i když ministr Klaus dociluje určité úspěchy.

Avšak na Slovensku využívají komunisté snah nacionalistů zřítit samostatnou slovenskou republiku a rozbít tím stávající federalizaci společného státu. Zavedení bývalého komunisty Mečiara, který přejímá slovenské ministerstvo vnitra jsou na vedoucí místa dosazování spolehliví soudruzi. Za těchto zmatených poměrů dochází k volbám, ve kterých v Čechách vítězí "konservativní strana ministra Klause", na Slovensku Hnutí za demokratické Slovensko VI. Mečiar. Komunistická strana vedená Petrem Weissem se stává na Slovensku druhou nejsilnější stranou a spolu s Mečiarom rozhodujícím faktorem ve státě. Znemožňuje opětné zvolení Havla za presidenta, ochromuje činnost parlamentu a vlády. Na Slovensku je zvolena nová Slovenská národní rada a vláda s premiérem Mečiarom vyhlašuje samostatnou Slovenskou republiku. Tímto nezákonným způsobem likviduje dosavadní federalizaci a společný stát. President Havel a kancléř Schwarzenberg odstupují a tvoří se nová přechodná vláda. Začínají jednání Klause a Mečiara, kteří zastupují 2 nejsilnější strany.

A tím vlastně začíná zítřek území, který celý svět znal pod jménem Československo. A jak bude asi vypadat budoucnost o tom se radí Klaus s Mečiarom. Klaus trvá na zachování společného státu ve formě federalizace, Mečiar na zřízení samostatné Slovenské republiky, která by v konfederaci, nebo v jiném svazku s ostatním územím spolupracovala. V prvním jednání dohody nebylo dosaženo a druhé jednání v Bratislavě musí zít zánik čsl. státu na vědomí. Nemluví se již o referendu, které je v ústavních zákonech zakotveno. Je dohodnuto, že parlament do konce srpna 1992 odhlasuje zákon o konci federalizace, v kterém budou precizovány podmínky a forma provedení. Do konce září budou veškeré kompetence federálních ministerstev převedeny na národní rady. Zdá se, že rozdělení kompetencí s výjimkou daňové úpravy nebude dělat potíže a že od 1. ledna 1993 budou republiky fungovat samostatně "každý na svém". Celá řada zákonů se bude měnit, bude nutno odhlasovat nové ústavy a zvolit presidenty, a najít označení nově vzniklých států. Na Slovensku Hnutí za demokratické Slovensko (Mečiar) a komunisté (Weiss) mají takovou převahu, že mohou navrhnout a odhlasovat jakoukoliv úpravu; zdá se, že tato se neobejde bez tvrdých zásahů komunistických diktátorů. Zda se tyto tvrdé zásahy budou slovenskému lidu líbit, se ukáže za 2—3 roky.

Historické země koruny české upraví nové poměry na základě ústavy z roku 1920, v které exekutivu upravovali a řídily Zemské správy v Praze, Brně a Ostravě. Tuto ústavu s určitými úpravami bude možno i v budoucnosti používat. Nový parlament jistě za presidenta zvolí Václava Havla — lepší by však bylo, aby nového českého presidenta volil lid. Tím by získal tu nejvyšší autoritu.

Český president, vláda a parlament jistě dokáže překonat počáteční potíže, udrží kurs koruny a inflaci na snesitelné míře. Tím získá pražská vláda důvěru zahraničních partnerů.

■ MANILA, Filipínské ostrovy

Sopka Mt. Pinatubo by mohla do týdne vybuchnout s takovou zuřivostí, jaká usmrtila vloni 700 lidí a vyhnala tisíce z jejich domovů, podle předpovědi znalců. Filipínský Institut of Volcanology and Seismology oznámil, že několik

otřesů země a pokles v emisi kyslíčnicku sířičitého je signálem blížícího se výbuchu, a možná několika výbuchů sopky. Odborníci řekli, že nynější náznaky jsou podobné činnosti, která byla zaznamenána před výbuchem v červnu 1991.

NABÍZIME LEVNÉ CENY DO EVROPY — PŘÍMÉ LETY DO PRAHY A BRATISLAVY

- Od června do konce srpna — skupinové lety \$799.00
- VÍDEŇ červen—srpen..... \$719.00
- MNICHOV červen—srpen..... \$719.00
- ŘÍM červen—srpen..... \$719.00
- LONDÝN červen—srpen..... \$699.00
- FRANKFURT — Charter..... \$589.00
- PAŘÍŽ — Charter..... \$589.00

Máme nejlevnější ceny pro návštěvníky z Evropy.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon: 708-749-1333 — FAX 708-749-1350

Bushova kampaň trpí nebezpečím pragmatismu

M. Stanton Evans
Human Events, 8-1-92

Republikánští mluvčí, kteří předpovídají zvýšení bodů v mínění voličů po republikánské konvenci, mají bezpochyby pravdu, ale minuli se se základním bodem o celou míli.

Že republikánská strana nevidí jádro věci, ukazuje na příklad spekulace o vypuštění jména vice—presidenta Dana Quayle jako spolukandidáta George Bushe. Myslí—li někdo, že problémy Bushovy administrace pocházejí buďto ze zpráv médií nebo z nedostatku "krytí" konvence sdělovacími prostředky, nebo z toho, že Quayle je spolukandidátem, zřejmě nemá správné vodítko k problému letošních voleb, nebo nevidí všeobecnou politickou skutečnost.

I když předpokládají zlepšení po Houstonu, otázka, o které by republikánští strategové měli uvažovat je tato: "Jak je možné, že triumfálně zvolený republikánský prezident — pozdravovaný jen o málo víc než před rokem jako kolos světového vůdcovství — je pozadu skoro v poměru 2:1 v "opinion polls" za mladým gubernérem Arkansasu?" (Měli bychom dodat — za gubernérem, který má větší počet zveřejňovaných osobních negativů než kterýkoli jiný kandidát nedávné paměti.)

Ta překvapující čísla, právě tak jako fenomen Rosse Perota a mnoho jiného, co se událo v tomto politickém roce, ukazuje na hlubokou nespokojenost s Bushovou administrací, což je mnohem vážnější než to, co oznamují nebo pomíjejí sdělovací prostředky nebo to, co říkají komikové o Quayleovi. To, co tato data jasně naznačují je jakési velké vybočení republikánského Bílého domu, které jej postavilo do nebezpečné polohy, kde není ve styku s americkou veřejností.

U zdroje těchto republikánských nesnází je klam politického pragmatismu — stále vychvalovaného jako formule pro úspěch, která se však v praxi neosvědčila. V konvenčním názoru na věci, neúnavně podporovaném sdělovacími prostředky, "ideologové" jako Ronald Reagan a jeho následovníci, jsou příliš oddáni přesvědčení, a proto podléhají nebezpečí porážky. Chytří pragmatikové druhu Bushe a Jima Bakera jsou ochotni manévrovat a dělat kompromisy, aby zvítězili.

Když uvážíme nesnáze, které má teď Bush oproti úspěchu Reagana ve volbách, mělo by být zřejmé, že v této formuli je nějaký omyl. V tomto stádiu volební kampaně Reagan šel pohodlně k znovuzvolení, zatímco Bush vypadá jako republikánská verze Jimmyho Cartera. A Bushova vlastního zvolení před čtyřmi roky bylo dosaženo hlavně na základě Reaganových myšlenek a proto, že lidé věřili, že bude pokračovat v odkazu Reagana. V Bushově zkušenosti není mnoho důkazů, že pragmatismus se rovná vítězství.

Jeden problém s pragmatickým přístupem k věci je, že opakovaný kompromis s ustáleným způsobem, jak se věci dělají, porušuje jasnost republikánského podání, takže veřejnost nedovede rozeznat, kdo za čím stojí. Toto se stane obzvláště zhoubným pro GOP v době, kdy voliči jsou nespokojeni s přítomným stavem věcí — v což je důrazně zahrnován Kongres a ještě viditelněji okupant Bílého domu.

Tento problém se stal obzvláště akutním v ujednání o rozpočtu na rok 1990, když se administrace domluvila s demokratickým Kongresem o zvýšení našich daní a — ačkoliv mluvili zcela opačně — o "puštění z řetězu" nové vlny federálního utrácení. Mnohým z nás se to tehdy zdálo být neblahým omylem, a ukázalo se, že to bylo dokonce horší než se očekávalo. Bylo to pro republikány katastrofou téměř nezměrných proporcí.

Rozpočtové ujednání zřejmě porušilo presidentův slib "no new taxes" (žáné nové daně) z kampaně r. 1988; velmi to poškodilo jeho věrohodnost a nahromadilo další břemena na tehdy již slábnoucí hospodářství, které skoro o dva roky později bylo ve spárech krize. A aby chom dokončili špatné hospodářské zprávy — nepřispělo to vůbec ke snížení deficitu, které bylo odůvodněním celého toho procesu.

Ale nejhorší, co mohlo rozpočtové ujednání udělat bylo to, že vzalo nejlepší argument jaký republikánská strana kdy měla, otázku daní, a vyhodilo jí z okna. Otázka daní byla především důvodem toho, že byl Reagan zvolen v r. 1980 a znovuzvolen v r. 1984; a na základě otázky daní Bush sám byl zvolen v r. 1988. Byla to historicky otázka výhry pro GOP, protože dala do hmatatelné a srozumitelné formy argument proti demokratickým slibům větších výdajů.

Fakticky je nesnadné pomyslet na otázku, která by byla důležitější pro republikánskou stranu — zvláště v době hospodářských nesnází — než je otázka daní. Pošetilost vzdát se této otázky je stejně nezměrná.

Republikánská strana bez proti—daňového argumentu je republikánská strana, která je v domácích hospodářských otázkách téměř úplně bez obrany. A taková je republikánská strana, která byla vytvořena rozpočtovým ujednáním v r. 1990. Zoufalými opatřeními v této pozdní době by snad bylo možno získat zpět něco ze ztracené půdy, ale pro jednu jsme svědky skoro osudných účinků pragmatismu na osud GOP — Grand Old Party.

"Využijte nejnižší úrokové sazby za celé desetiletí"...říká CHARLES DURJAK, obchodník nemovitostmi.

Při tak nízkých úrocích je nejlepší příležitost a doba PRODAT a KOUPIIT si dům, nebo koupit majetek na investici.

Pan Durjak, narozený v Československu, je dlouholetý resident oblasti Cicero/Berwyn a je dobře vyučen v tomto oboru. Je k Vaším službám kdykoliv.

Mluví plynule česky a slovensky, a zná potřeby svých československých krajanů "z první ruky". Použijte služeb jednoho ze svých, máte-li v plánu koupit, prodat nebo investovat v realitách. Cokoliv byste potřebovali v oboru nemovitostí, neváhejte, zavolejte mě. Můžete mě volat v kanceláři CENTURY 21 HALLMARK. LTD.

(708)484-6000 nebo (708) 442-8100.

Infikování představ...

pomáhala ke krytí zla, kliky usurpátorů v totalitním státě. Tato záliba v dezinformaci jedince a veřejnosti nijak neochabla ani po studentském listopadu v r. 1989. Hlavinky s jinou plackou na klopě zůstávají hlavinkami včerejška a mas—médiá, většinou ještě v době krmených rolí hradních papoušků jsou tématem pro satirika.

Tomu, kdo věří v demokratičnost našeho tisku a popírá existenci hradních papoušků, doporučuji napsat pro mas—médiá něco slušného o někom koho Hrad zatracuje a zesměšňuje. (Třeba něco, aspoň kapánek lidsky zdvořilého o Dr. Sládkovi.) K představám o charakteristice a politických cílech předsedy rep. strany Dr. Sládka, které tyto "sdělovací prostředky" infikovaly naši veřejnost, bych rád připojil ještě tři: Představu, že Dr. Sládek je prezidentem za jehož presidentování se rozpadne náš stát a Československo zmizí ze společenství evropských národů. Představu, že za presidentování Dr. Sládka by o tom zničení státu rozhodly za zavřenými dveřmi jen dvě ambiciózní skupinky tak zv. demokraticky smýšlejících politiků a to bez referenda, bez souhlasu těch, kteří v tom státě žijí. A do třetice si dovoluji představit představu nejhůře představitelnou: že by se Dr. Sládek jako prezident obklopil přáteli a rádci z řad včerejších nepřátel demokracie nebo, že by je jako nepostradatelné považoval či doporučoval do nejvyšších státních funkcí a klíčových pozic začínající demokratické společnosti!!! A jako nejpitomějši představu si představme, že by po tom všem pak ještě někdo ohánějící se zdravým rozumem nebo politickou funkcí navrhl Dr. Sládka znovu jako kandidáta na funkci presidenta!!!

A přece se to vše děje! Samozřejmě bez účasti Dr. Sládka. Republikánská strana Československa zůstává s čistým štítem. Kampaň proti ní a jejímu předsedovi však nepolevuje. Ze staré dílny na dezinformaci se opět infikuje naše veřejnost falešnými představami a to jen proto, aby se maskovaly činy skupinek kariéristů a politických zlatokopů. Veřejné mínění dožadující se referenda je ignorováno. Zlo rozbíjející stát se v rouše Dobroděje spokojeně usmívá. Kamenován je Dr. Sládek. Výsledek dlouhodobé nedemokratické štvavé kampaně se konečně dostavuje. V den volebního černého patku pro presidenta Václava Havla je předseda republikánské strany a poslanec Dr. Sládek fyzicky napaden "demokraticky zfašizovaným davem". 14. července Lidová demokracie přináší zprávu, že jakýsi anonym vyhrožuje, že vyhodí jeho dům do povětří, neodvolá—li svou kandidaturu na presidenta.

Inu stačí "demokraticky" rozeštvat. Kámen nebo semtex se už vždycky najde. Jenom si myslím, že se v těch výškách nějak zapomíná na jednu sice starou, ale stále fungující lidovou moudrost, která říká: KDO SEJE VÍTR -- SKLÍZÍ BOURI!

First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

CALL ON US! 780-5000

Serving Our Community Since 1921

- 24 Hour Cash Station
- Two Locations
- Free Parking
- Drive-Up Banking
- Complete Trust Services Available

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero
Cicero, Illinois 60650, Phone 780-5000, Member FDIC

Vojtěch Vojtěch:

TRADICE A ČESKÁ STÁTNOST

Edice "NÁROD A POLITIKA", sv. 2.

ÚVODEM.

Posmrtné vydání Vojtěchovy poslední práce — původně zamýšlené to přednášky k 40. výročí obnovení samostatného státu, od níž upustil, když se rozhodl thema zpracovat v širší studii — je knihou nejen podivuhodnou, ale v našem exilu nevídanou a — ojedinělou.

Pokud se však laskavý čtenář dosud neseznámil s jménem autora, chtěl bych o něm předem povědět toto:

VOJTĚCH VOJTĚCH, vlastním jménem KAREL LOULA, československý exulant, historik, publicista a novinář, narodil se 4. prosince 1906 v Čimelicích u Písku. Po maturitě na píseckém gymnasiu absolvoval obchodní akademii a právnickou fakultu Karlovy university v Praze. Dlouhá léta byl úředníkem Zemského finančního ředitelství. Nadaný stylist, citlivě, právě tak jako mistrně zacházející s nepřeborným bohatstvím českého jazyka, zanícený milovník české historie, již od mládí, v době studií, je publicisticky činný. Jeho úvahy kulturně historického i politického rázu jsou rozsety v rozličném denním tisku i četných revuích. Hrdý Čech, hluboce věřící křesťan, žák Pekařův, stoupenec idealistické školy prof. Mareše a vzdělaný slavista, nemohl nebýt odpůrcem materialistického učení Marxova všech odstínů. Za vlády košické avantgardy komunismu z r. 1945 je vězněn a pronásledován, opouští v srpnu 1948 vlast a z německého IRO-campu v Ludwigsburgu emigruje do Spojených Států. Rok nato přistupuje s několika svými přáteli v Chicagu k obnovení nejznámějšího českého listu *Národní Politiky*, ve vlasti zakázané, který řídí až do r. 1954. V té době je také nejintenzivněji činný. Vydává svou studii o československém soužití "*Slováci a koncepce československá*", pod pseudonymem *Nedoma* píše své vynikající aktuální úvahy o politickém dnešku, stává se mistrem vzpomínkového feuilletonu, dýšícího neumdlévající láskou k rodné zemi, znásobenou bolestnou odloučeností vyhnance, ale vždy odevzdaně věřící v šťastný návrat.

V posledních letech, již viditelně znaven tvrdou denní prací, neúměrnou jeho subtilnímu zjevu a fyzickým možnostem neustává nicméně ve své literární činnosti. Pracuje na svém exilním románu "*Dopis pro Sylvii*", shromažďuje materiál k vydání "*Politické čítanky*", doplňuje aktuálními politickými přehledy *Zpravodaj Sdružení čs. exulantů* v Chicagu a mezitím připravuje tuto svou práci, kterou dokončuje hodinu před svou smrtí v noci ze 17. na 18. srpna 1959.

"*Tradice a česká státnost*" je především souhrnné a jednoznačné vyjádření autorova nejniternějšího přesvědčení, víry a poznání, jak se k nim dopracoval svým studiem národní historie a zamýšlením nad politickými výsledky a zkušenostmi z dějinného úseku vlastního života, jehož byl bystrým a kritickým pozorovatelem. Teprve retrospektivním pohledem po té bohaté řadě článků, statí, úvah a feuilletonů, zejména z exilní periody, vynikne Vojtěchův základní ideový podklad, od něhož neuchýlil nikdy jedině odchylky. Našel své řešení národní a státní tragedie, když promyslel staletý řetěz jejích příčin. A zůstal své myšlence věren, tak jako byl po celý svůj život věren svému národu, své Vlasti, jedině lásce, hodné jeho nejhlubší oddanosti. Znal ji jako málokdo, měl nejněžnější poměr k jejím přírodním krásám, jež dovedl popsat podmaňujícími slovy člověka výtvarně vidoucího, byl důvěrně známým přítelem jejích tvrzí a hradů, jejích dnů slávy i běd, jejích epoch velikosti i pádů. Minulost a dnešek spojoval v jeden věčně plynulý tok života národního organismu, jehož zdraví a blaho uchovat, je příkazem a odkazem, předávaným s generace na generaci. Dostát tomuto příkazu znamená za všech okolností zůstat věren své minulosti, své tradici, svému Řádu, po tisíciletí zlepšovanému.

"Uvolněte jeden jediný kámen z té nejsmělejší a nejpevnější klenby a ponechte ji jejímu osudu"—píše v jedné ze svých úvah z r. 1953—"Zcela jistě se zřítí dřívě nebo později. Navrtejte ten nejmenší otvor do boku nejpřesnější lodi, jaká kdy brázdila oceán a přenechte všechno další vodě. Dejte tomu nejvzornějšímu státu s tisíciletou tradicí jedno falešné, líbivé heslo, které slibuje víc než spravedlnost, pořádek, bezpečnost, a buďte jisti, že takový stát upadne ve stáletou, bezmocnou agonii. Neboť tak, jako přichází čas, kdy kvetou růže a jasmín, přijde i čas, kdy rozkvetou bolehlav, a toto falešné heslo vydá svoje plody."

V zásahu cizích ideologií, vzdálených tradici a duchu národa

spatřoval V. Vojtěch počátek neodvratného úpadku jeho křesťanské kultury, mravní síly a národního sebevědomí. Tisíciletý český stát, symbolizovaný královskou korunou svatováclavskou, je mu tímto odkazem, touto Tradicí, zrazenou líbivými hesly "revoluční pokrokovosti", vyšlehnuvší již ve středověku v bouřích husitských a mocně rozdmýchané v 18. století v celé Evropě známou t. zv. Velkou revolucí francouzskou. Od ní vede autorovi přímá cesta až po revoluce dneška, vždy destruktivní, vždy "úctující s minulostí" na škodu národa a státu, a vždy končící v úpadku a vlastním sebezničení.

* * *

Vojtěchovo dílo se patrně stane předmětem prudkých polemik, zlobných výpadů, rozčilení všude tam a u těch, jimž jedna z těch levicových revolucí připravila stejný úděl exulanta jako Vojtěchovi s tím rozdílem, že oni ji kdysi připravovali a vítali jako svou velkou naději. Jiným poskytne užitečné zamýšlení. Všem pak bez rozdílu hřejivé poznání takřka už neskutečného zjevu v tomto temném, materialistickém věku, že žil tu mezi námi boží člověk ušlechtilého srdce a krásné, nadosobní víry, jenž měl ještě odvahu říci svým rodným bratřím, že je přesvědčený Idealista.

POJD' SE MNOU DO DNŮ STARÝCH . . .

MINULO DALŠÍ VÝROČÍ 28. ŘÍJNA. Je tomu už víc než 40 let, kdy jsme jásalí a tiskli si ruce na potkání. Končila se dlouhá světová válka, Evropou zazníval praskot hranic starých útvarů a ruch kolem stavby nových hranic. Byl něčemu konec a něco začínalo. Něco umíralo a něco se rodilo. Byli jsme opojeni tolika novými a neznámými věcmi. Ale byli jsme všichni šťastni, všichni jednotní a plní dobré vůle.

Když přišlo první výročí toho slavného dne, zaplnili jsme opět široká prostranství v slavnostních vzpomínkách. Do záplavy červeno-modro-bílé přibýly barvy nové: krvavě rudá, fialová, zelená, a jaké ještě? Místo lipových snítek karafiáty. Už jsme nestáli v jednom houfu. Dělili jsme se v desítky houfů a houfečků, které se většinou navzájem odpuzovaly. A nenáviděly.

A jak utíkala léta, množily se skupiny a skupinky, dělily se dále navzájem, rozbíjely se, někdy zase slučovaly, nejčastěji nesmiřitelně osočovaly. Kdoš odkudsi rozhodil do národa kouzelné obálky ideologií. Lidé je chytali a četli. Byly to věci podivné a nepochopitelné, složité. Ale kdekdo byl přesvědčen, že jen tehdy bude opravdu svoboden, bude-li nějakou zastávat a hájit, vyznávat a za ni bojovat. Proti komu? Inu, proti těm, kdož náhodou chytli obálku jinou, anebo kteří nestáli o žádnou.

Jaká to změna v obraze národa! Už nejen k roku 1918, kde se vytvořily předpoklady pro budování státu hlavně v jednotě národa, ale i v poměru k létům předchozím. Léta dvacátá a třicátá našeho století jsou sice plna politiky, ale nejsou politická. Bojujeme víc, než před nějakými 50–60 léty, v době Riegrově, ale nenese nás hrdé sebevědomí národní a nadšení vlastenecké, už nebojujeme o věci a hodnoty, které se nemění a jsou nezbytností pro každý národ a stát. Bojujeme mezi sebou o programy politických stran. Nás nezajímá tradice, vývoj, budoucnost, vyšší ideály. Proměnili jsme se ve vášnivé nepřátele těch druhých a přejeme jim to nejhorší: pošpinění, potupení, sesměšnění, potlučení a třeba i smrt. Ti druhí přejí totéž nám. Těch druhých je podle času a nálady deset, patnáct a někdy i třeba třicet v podobě stran. Třicet nepřátel má budovat jeden společný stát. Třicet nepřátel volí senátory a poslance, vládu, presidenta. Třiceti nepřátelům se snaží vyhovět poslanci, senátoři, vláda a president.

Záhuba musela být o to jistější, že stejně si počínali naši sousedé.

Uplynulo 40. výročí října z r. 1918. Zní to jako 40. rok nějaké nové éry, před kterou nebylo nic. A posledních dvacet let tohoto nového letopočtu je nesvobodných.

Kde v těch 40ti létech najde upřímný řečník, nikoli demagog, téma pro oslavu? Kde najde bod, o který by se opřel, kde najde zdroj nadšení a nových sil pro to, co nutno dělat, v co doufat, kde je to, za co se umírá?

Pravdou je, že takové hodnoty tu byly dávno a dávno před tímto novým letopočtem, začínajícím rokem 1918: Území měnící se velikosti a národ, který toto území obývá. A nadto hodnoty, vytvořené národem v řetězu staletí. Cennosti hmotné i duchovní. S minulostí nelze přervat. Životnost národa může být udržována pouze tehdy, řídí-li se těmi ideami a řády, které mu byly odkázány předchozími generacemi.

Rok 1918 navázal jen na některé hodnoty z minulosti. Ale ohromující většinu jich opominul. Počínali jsme si tak, jako bychom nikdy před tím jako stát neexistovali. Proto si připadáme tak chudí v cizině, naše paměť obsáhá toliko dvacet let samostatnosti.

Těch dvacet let je vyplněno vnitřním soupeřením politických stran, po něm přichází dvojí cizí okupace a konečně pád. To je dalších dvacet let. A přece jsme ještě nevystřízlivěli jako celek ze stranicí jakožto prvního znaku člověka. Ještě se dělíme, ještě se nenávidíme.

Pokračování ze strany 7

Psát o všech těch chybách znamená psát knihu. Knihu, která již o "Československé tragedii" napsána byla. Listujte v ní, jsou v ní snímky fotografické přesnosti.

Rok 1918 byl výsledkem předchozích událostí. Neváže se jen k historii české, není mezníkem jenom naším. V něm vrcholí údobí první světové války všech národů od Jadrana do Pobaltí. A bylo by došlo k jeho náplni pravděpodobně i bez jakéhokoli přispění se strany české. Snad se změnami a rozdíly, o nichž se spíše vyjádříme na konci naší studie.

Bílá barva lépe vyniká vedle černé. Dobré vedle špatného, nízké vedle vysokého. A konečně minulé vedle dnešního, zapomenuté vedle toho, co máme stále před očima. Přínos po roku 1918 tu jistě byl. Ale nemohl vyvážit ztráty a škody, jež na své duši a na svém charakteru, a konečně i politicky, národ v téměř časovém rozmezí utrpěl.

Co způsobilo, že národ sv. Vojtěcha a sv. Václava strhl v Praze mariánský sloup? Kdo dovedl způsobit, že národ, z něhož vyšla sv. Ludmila, bl. Anežka, desítky biskupů, arcibiskupů a kardinálů, řada duchovních velmožů a hodnostářů, že ten národ vyvažoval kříže ze svých škol? Jak to, že národ, který má jedny z nejstarších kronik střední Evropy, nevzpomíná ve svých oslavách obnovené samostatnosti nikoho a ničeho z nepřeherné klenotnice svých, při nejmenším, dvacíti století historie?

Většina našich vzpomínek na léta politického života po r. 1918 je mdlých, neradostných barev.

Čtyřicet let je krátkou dobou v historii národa, jehož stopy sledují historikové daleko, hluboko do mlhami zastřené minulosti. Do dob před Kristem — "My před dvěma tisíci léty" nazval svoji práci M. Nečas. A čerpá z mnoha pramenů domácích i německých pro svoje tvrzení. Proto je tím méně pochopitelné, že si počínáme ještě dnes jako národ a stát, jehož letopočet začal roku 1918. Jsme bezradní, hledáme-li v těch čtyřiceti letech smysl svého národního bytí a pro budoucnost nadšení hodné momenty.

Přesto — je tu výročí, jež z dějin národa vymazati nelze. Je to při nejmenším příležitost povznést srdce i mysl. Nenacházíme-li dosti možností, abychom se pochlubili světu a radovali se mezi sebou, zapomeňme na smutek a upusťme od výčitek. Hledejme v dobách jiných.

Vraťme se však dříve do oněch dnů říjnových roku 1918, vraťme se tam pod jedinou zástavou a v té veliké jednotě, jakou jsme tehdy měli. A zkusme se podívat tím směrem, kterým jsme se nedívali celých čtyřicet let. Skloňme hlavy v opravdové účtě k minulosti národa, myslíme na dni staré, na dni nejstarší. Naše srdce ožijí a jejich tep se zvýší. Nic není jen pohádkou, báchorkou, ilusí, nic jenom výmyslem snů. Všeho se můžeme dotknout rukou nevěřící, zklamáními oslabenou a bojácnou.

Pojďme k pramenům české jsoucnosti. Hlavou nám projde něco, jako nesmělá, harfovitá melodie Smetanovy Vltavy. Pramének se připojí k praménku v symfonii veliké historie národa. Projďme cestou, kterou už skoro ani neznáme a která už zarůstá zapomněním.

ZA PÍSMÁKY A KRONIKÁŘI.

DĚJINY LITERATURY jsou dějinami duše národa. Kdybychom mohli snést vše, co se dochovalo až na naše dny, do nějakého archivu a mohli projít podél, stanuli bychom nejdříve u prvních písemných památek, psaných v jazyku staroslověnském a písmem hlaholským. Doba? Okolo roku 900. Před tisíci léty. Jenom torsa, zlomky, ale jaký klenot historický, jaký klenot kulturní. Nejstarší literární památka nejen česká, ale celého plemene slovanského, spadá svým obsahem a dějem do století osmého, do doby pohanské. Je to t. zv. Rukopis Zelenohorský, složený současně dějů v něm popsáných (byť pravděpodobně zapsán latinsky později), památka veliké hodnoty nejen básnické, ale i historické a právní. Asi za patnáct let po smrti prvního českého světce, knížete Václava, již je tu písemná legenda, oslavující jeho život.

Pak přichází písmo latinské a jazyk latinský. Plody českého ducha jsou vyjadřovány řečí cizí, řečí vzdělanců. Znají tedy již v ranných letech jedenáctého století někteří skladatelé dvě i tři řeči. Synovec sv. Václava skládá latinsky Pašije sv. Ludmily a sv. Václava.

Na přelomu jedenáctého století přichází Kosmas, Herodot a klasik české historie. Také on píše latinsky svou Kroniku českou a poslední rok dějů jejích je Léto Páně 1125. Jeho dílo nadchlo mnohé jeho současníky i pozdější milovníky historie české oné doby. Pokládali za svou povinnost pokračovat v započatém díle. Všimáme-li si, kdo pokračovali, zaznamenáváme jménem neznámého kanovníka vyšehradského, neznámého mnicha sázavského, Františka, probošta svatovítského, opata zbraslavského Petra Žitavského, opata milevského Jarlocha a jiné. To je teprve konec dvanáctého století a hle, jak dávno před tím existuje kapitula vyšehradská, proboštní svatovítské, klášter sázavský a jiné církevní úřady a důstojenství.

A již se hlásí stará čeština k životu v písemných památkách. V první polovině dvanáctého století stoupá k nebi první chorál, mohutný v prostotě slova, vroucnosti a uchvacující velebností nápěvu: "Hospodine, pomiluj ny." A o sto let později volá národ do českého nebe: "Svatý Václave!" Po několika desítkách let se česká řeč rozlévá v epickou šíři veršovaných legend, skvělých to plodů staré doby naší

literatury. Veršované hry jsou prvními krůčky k dramatu.

Století čtrnácté zaznívá krátkou ozvěnou slovanské liturgie. — Karel IV. pro ni založil r. 1347 klášter emauzský, kde vzniká opět hlaholsky psaná část evangelia remešského, darovaného poděbráckému remešskému (odtud jméno) ve Francii, kde králové francouzští na ně skládali korunovační přísahu.

Jednotlivé období počátků českého písemnictví se prolínají svými počátky a konci. Plody převážně náboženského obsahu ustupují, někde jen na čas, poesii rytířské. Jedna z překrásných kapitol na tomto poli. Oddanost církvi se prolíná s udatností rytířskou, oddaností rodu, tradici a králi nebo císaři, po celé tehdejší Evropě. Když se již rytířství, tak výrazně v poesii v dobách výprav křížových, vyžívalo na západě, ve Francii a Německu, otevírají se mu brány hradů a dvorů českých. Králové a přední pánové čeští naslouchají s vřelým zaujetím pěvcům rytířství. Václav I., Přemysl Otakar II. Čeští básníci, napodobující vzory cizí, tvoří v duchu českém, vidí vše dvěma očima. V popředí skladeb tohoto druhu a období je skladba Andreida, nejlepší nejen doma, ale stojící jako rovná mezi nejlepšími rytířskými skladbami středověku; všechny ostatní jsou slabší.

Rytířská poesie upadá v době Karlově. Nastupují skladby psané v prose. Sem patří Kronika Trojanská, první dochovaný český tisk, nesoucí letopočet 1468.

Trosky staročeské hrdinské poesie jsou uchovány ve sborníku, zvaném Rukopis Královédvorský. Tento jedinečný sborník byl pořízen, jak dokazují chemické zkoušky, na sklonku století 14. v době rozkvětu Karlovy university někým, komu záleželo na uchování těchto uměleckých výtvorů pro paměť budoucích pokolení. Pořadatel sborníku pojal v jedno hrdinské zpěvy, milostné písně a romance, a to z různých dob. Vedle skladeb pohanských máme v Rukopisu Královédvorském skladby provanuté duchem křesťanským.

Úpadek rytířské poesie se prolíná s obdobím skladeb vlasteneckých. Na prvním místě je tu skladatel, nazvaný později Dalimírem. Láska k vlasti a obavy ze ztráty českosti tohoto prostoru, to je hlavní motiv celé jeho práce, sahající do roku 1318.

Karel, Otec Vlasti, podporoval dějepisce, ale jeho doba nezrodila kronikáře velikého. A tak z jeho doby zůstává nejvzácnější prací jeho spisy vlastní: jeho vlastní životopis, právníký spis Maiestas Carolina, latinsky sepsaný svod českého práva a jeho zákonů, Řád korunovační krále českého a královny. Zbožnosti pak jsou diktovány jeho Výklady a duchovní naučení.

Láska k psanému slovu se vtělovala knihami do knihoven. Prvá zpráva o nich je v legendě o sv. Václavu, v níž se vypravuje, že cizí kněží z Bavor a ze Šváb přicházeli k sv. Václavovi s relikviemi a knihami. Kosmas vypravuje, že sv. Vojtěch sebral pomocí svého učeného přítele Dětricha drahně důležitých knih a přivezl je do Čech.

V klášteře nad Sázavou založili knihovnu opat Prokop a Děthard. Soběslav II. daroval kostelu vyšehradskému r. 1130 mnoho vzácných knih.

Kanovník Vincenc kupoval biskupu Danielovi knihy v Itálii, jimiž byla založena nová biblioteka kapituly pražské; stará vyhořela r. 1142.

Při premonstrátském klášteře v Teplé založil Hroznata v XII. stol. knihovnu, jejíž katalog z XIII. stol. je zachován. Abatyše Kunhuta obdarila klášter u sv. Jiří na hradě pražském knihami, z nichž pět je dosud v knihovně universitní zachováno.

V druhé polovině XIII. stol. podědil učený opat opatovický Zdislav ze Zdislavic po svém otci mnoho vzácných knih, jimiž založil velkou knihovnu při svém klášteře.

Na založení biblioteky při klášteře Zbraslavském daroval Václav II. r. 1297 200 hřiven stříbra.

Roku 1142 založena byla biblioteka premonstrátů na Strahově.

Biskup Jan IV. založil r. 1332 knihovnu při klášteře v Roudnici.

Karel IV. pečoval o zakládání knihoven horlivě. Při universitě založil a obdaril knihovnu, jež bývala ve staré koleji blíže kostela sv. Mikuláše. Václav IV. ji kázal přenést do Karolina r. 1383, kdež za válek husitských největší část nenahraditelných děl byla zničena. Této bibliotéce darovala mimo jiné rada Starého města pražského veliký pergamenový kodex přírodopisu Pliniova a listů Trajanových.

Mimo v Karolinu byla také biblioteka v koleji Landově, založená Matějem Landou z Chlumčan. A leckde jinde.

Takovýto obrázek, rozhojňující počátky literatury cestopisné, studentské a mravokárné, dává století čtrnácté, ve které spadá také největší rozpětí českého státu. Blíží se revoluce husitská a po ní následující rozpad samých základů státu a království.

Dívali jsme se nazpět na typické zjevy jednotlivých období prvních pěti set let písemných projevů národa. S našeho hlediska dnes, po smutném 40. výročí obnoveného státu, neceníme jen vnitřní, obsahovou hodnotu. Nás zajímá a dojmá stáří jednotlivých prací. Povznášá nás možnost, kterou národ má, brát do rukou alespoň některé z těchto posvátných svědků starobylosti české. Měřit jejich cenu a vzácnost staletími, které přes ně přešla. Dvanáct století písma, literárních plodů, tisíciletí zažloutlých svazků, jež dnes vydávají němé, ale důrazné svědectví o myšlení národa, o jeho společenství, dějích i řádu. Od hlaholských zlomků po Maiestas Carolina, jehož řádky oschly před více, než šesti staletími.

Pokračování ve středu

Americká justice se občas ocitá pod palbou kritiky, když část veřejnosti pochybuje o spravedlnosti některých soudních rozhodnutí. A taková část se vždycky z nejrůznějších důvodů a zájmů najde. Konservativci kritizují soudy jako příliš liberální a shovívavé a tvrdí, že mají podíl na růstu zločinnosti, když nevynášejí paříčně odstrašující rozsudky a když prý dělají ze zločinců občas oběti. Liberálové je zase obviňují z necitlivosti, když se drží přísně právní litery a nepřihlíží k traumatům souzené osoby, třeba k jejímu špatnému dětství. Rasové menšiny spatřují v odsouzení některých svých příslušníků rasovou diskriminaci. A teď se dostal na přetřes i systém porotních soudů.

Jak známo, když 1. května v Kalifornii osvobodila porota čtyři policisty, obviněné z brutality při zatýkání černocho Ronyho Kinga, došlo v částech Los Angeles k tragickým výtržnostem. Vše nasvědčuje tomu, že při tom nešlo o upřímný protest proti verdiktu poroty, ale o záminku, které se chytily násilnické povahy a místní početné gangy, aby si mohly vybit své vášně, pálit, loupit, bít a také vraždit. Nicméně početní kritici současných amerických poměrů se rozložili i na porotu, že tuto záminku poskytla verdiktem vsutku sporným. A nechyběli ani požadavky, aby byla zveřejněna jména porotců a aby se tito za své rozhodnutí veřejně káli a omluvili. Existuje také tlak, aby byl proces s policisty obnoven a s jedním z nich se tak už stalo.

Hrozí však také nebezpečí porušení základních ústavních principů amerického soudnictví. Za normálních okolností se porotní soudy považují za jeho přednost. Přešly do ještě koloniální Ameriky z tradice a praxe anglického práva a udržely se v ní i po nabytí nezávislosti až dodnes, kdy už nejsou tak běžné ani v Anglii a kdy tento model opustila i velká většina těch zemí, která ho kdysi, třeba jen částečně, převzala. Na příklad s pádem první republiky Československo, které ho mělo ještě z rakousko—uherských dob.

Ve Spojených státech se dnes realizuje 90% všech porotních soudů na světě. Asi 120 tisíc ročně. Právo na porotní soud zajišťuje Američanům jejich listina práv. Šestý dodatek americké ústavy. Je to právo, kterého se obžalovaný může vzdát, které mu však nemůže být upřeno, jestliže ho vyžaduje. V praxi se porotní soud ale uplatňuje většinou jen při soudech vážných přečinů, za něž hrozí delší vězení, ačkoliv porotu je si možno vyžádat i ve věcech obecného práva a v případech velmi vážných trestních činů je porota samozřejmá. V roce 1968 Nejvyšší soud Spojených států na příklad konstatoval, že "soud před porotou je v kriminálních případech nezbytnou součástí amerického justičního systému. Americký národ", zdůraznil Nejvyšší soud, "je oddán právu na porotní soud a zdráhá se svěřit plnou moc nad životem a svobodou občanů jednomu soudci, anebo skupině soudců." Záměr tedy je a vlastně vždy byl jasný. Porota má zajistit nestrannost soudu tak, aby ho nemohl ovlivnit třeba zaujatý, či dokonce podplacený soudce.

Porotní systém ve Spojených státech se postupně vyvíjel. A dodnes není ve všech státech Unie zcela jednotný. Většina z nich ale převzala praxi federálních soudů a všechny se musí řídit příslušnými federálními zákony a stanovisky Nejvyššího soudu.

První a dnes vlastně nejtěžší fází, aby vůbec soudnictví fungovalo, je výběr porotců. Sloužit v porotě je v Americe občanskou povinností. Z ní jsou vyjmuty jen některé skupiny, jako právníci, policisté a lékaři. Porotce musí být bezúhonný americký občan. Soudní orgán vybere nejdříve jaksi poměrně široký panel občanů, většinou z volebního registru. Ti jsou pak předvoláni a všelijak zkoušeni jak prokurátorem, tak obhájcem obžalovaného. Ideální kandidát do poroty nesmí mít žádný osobní vztah k obžalovanému, nejlepší je, když ho vůbec nezná, nesmí také projevovat žádnou zaujatost k případu, který bude souzen. V tomto ohledu se zkoumají i názory předvolaných na nejrůznější otázky. Na rasy, ženy, náboženství a podobně, což má vyloučit jakoukoliv předpojatost pro obžalovaného, anebo proti němu anebo k případu, o něm se jedná.

Žalobce i obhájce mají právo odmítnout kohokoliv z předvolaných a to i bez udání důvodů. Nakonec se však žaloba i obhajoba musí srovnat dohodnout na výběru dvanácti osob, které budou sloužit v porotě. Je přirozené, že tento výběr často trvá velmi dlouho. Často i déle, než pak vlastní soud.

Dvanáct porotců sleduje přelíčení, argumenty žaloby i obhajoby, výpovědi obžalovaného a svědků a jsou jim předávány důkazné materiály. Během soudu se o něm nesmí vyjadřovat před třetími osobami. Soudce dohlíží nad správnou formou soudní procedury. Není však jen pasívní osobou. Může zamítnout některé otázky žalobce i obhájce a poučit porotu, že k některým výrokům, či svědectvím nesmí pro jejich nepatřičnost přihlížet. Také závěrečné projevy žalobce i obhájce jsou určeny často velmi emocionálně výlučně porotě. Nakonec je pak soudce ještě poučí o zákonech, které se k danému případu vztahují a o důsledcích jejího rozhodnutí. Tradičně to pak většinou uzavírá výzvou, aby porota nestranně posoudila celý případ a rozhodla o vině obžalovaného, jestliže jí považuje za prokázanou anebo, aby ho viny zprostita, jestliže jí nepovažuje za prokázanou nade vši pochybnost. Což je dnes už jakési magické sousloví. Těch dvanáct spravedlivých se odebere k poradě za zavřenými dveřmi, která může trvat i celé dlouhé dny. Do jejich jednání nesmí nikdo zasahovat a o přestávkách je jejich styk s jinými osobami krajně omezen.

Porota rozhoduje pouze o vině, či nevině obžalovaného. Přičemž, má-li žaloba více bodů, může ho uznat vinným v některém z nich a

neviným v jiném. Problém je v tom, že její rozhodnutí musí být jednomyslné, což je podivuhodný postulát v americké demokracii, kde všechna jiná rozhodnutí se přijímají většinou volbou. V některých státech unie se sice povoluje většina deseti z dvanácti jako dostatečná, to se však nesmí týkat případu uznání viny, které by mohlo mít za následek dlouholeté vězení nebo trest smrti. Při požadavku jednomyslnosti stačí tedy jediný nesouhlas, aby se porota nebyla schopná usnést. Vnikne pak tak zvaná Hand jury, což volně přeloženo znamená "porota ve vzduchu". Soud je pak neplatný a musí se konat znovu s jinou porotou. Je však až s podivem, že při tak přísném pravidlu, je takovýchto neúspěšných porot v praxi jen velmi málo. Porota, jak je zřejmé, nevynáší rozsudek ve smyslu formy, anebo výše trestu. Uzná-li obžalovaného vinným, je už výlučnou záležitostí soudce, jaký trest v rámci zákonných směrnic za trestný čin uloží. Může uložit trest na nejnižší vyžadované hranici, anebo stanovit pružné rozmezí. Na příklad od pěti do patnácti let. Může ovšem stanovit ve státech v nichž to zákon připouští trest smrti, uzná-li porota obžalovaného vinným ze zvláště těžkého zločinu. Je-li ovšem obžalovaný uznán neviným, nemůže proti tomu soudce dělat vůbec nic a i když je jiného názoru, musí ho propustit na svobodu.

Výrok o nevině je většinou konečný, neboť nikdo nemá být dvakrát souzen za stejný přečin. Zajímavé je to, že proti rozhodnutí o vině a vynesenému trestu se může obžalovaný a jeho obžaloba odvolat. Proti rozsudku o nevině se však žaloba odvolat nemůže. Porota totiž pro své rozhodnutí zásadně neuvádí žádné důvody a žaloba tak nemá co vyvracet. Může se nanejvýš opřít o nějakou technickou formalitu, na příklad, že porota nějak porušila pro ní stanovená pravidla, anebo, že některý z jejich členů byl přece jen nějak podplacen anebo vydírán. V takovém případě by se musel konat nový soud.

Jaké jsou vlastně tedy ty výhrady proti americkému systému porotních soudů? Je jich celá řada od už starého elitářského názoru, že laici nemohou rozumět příslušným zákonům a právním detailům, anebo vůbec i projednávanému případu. Další námitkou je, že porotní soudy jsou zdouhavé a nákladné, což je jistě pravda. A v naší době se ukazuje, že je stále obtížnější vybrat vsutku nestrannou porotu a to zejména u exponovaných případů. "Zásluhu" na tom mají sdělovací prostředky a zejména televize. Je přece sotva možné předpokládat, že se najde porotce, který by nic nevěděl a nebyl tedy nijak zaujat v případě takového boxera Tysona anebo členy Kennedyho rodiny, když to rozebírají po celé měsíce, před výběrem poroty a začátkem soudu ve všech novinách a v televizi. A kdy se často při nich určuje vina či nevína už předem a formuje se tak veřejné mínění, které pak očekává od poroty tomu odpovídající rozsudek.

Podobně tomu bylo i v případě čtyř los—angeleských policistů a Rodnyho Kinga. Celá Amerika přece viděla tisíckrát opakovaný soukromě pořízený videozáznam surových policistů. Rozčilení nad ním neznalo mezí a byli již odsouzeni dávno před soudem a tak se očekávalo jejich samozřejmě potrestání. Celá Amerika ale už nebyla soudní síní. Neviděla a neslyšela to, co porota, která zkoumala i jiné důkazy a souvislosti než jen videozáznam a dospěla pak k závěru, že vina policistů není prokázána nade vši pochybnost a že násilí, které použili, mohlo být v daném případě i přiměřené. Porota vlastně prokázala i určitou odvahu, když nepodlehla tlaku velké veřejné psychózy i s rizikem, že za to teď může být někdo z jejich členů lynčován. Její nález odsoudil nakonec i prezident Bush. V zájmu uklidnění bouří, čímž však byl porušen princip, že americká vláda, do soudních rozhodnutí zásadně nezasahuje. Není dnes lehké být v Americe porotcem.

Při nedávném procesu s šéfem jedné new—yorské mafie Gottim, který se až dosud zdárně vyvlékl z několika obžalob z vraždy a jiných zločinů, byla porota vybírána v přísném utajení a anonymitě. Její členové chodili v maskách a proces sledovali za sklem, přes něž na ně nebylo ze soudní síně vidět. Její členové a příslušníci jejich rodin byli po celou dobu pod zvláštní nákladnou ochranou. Gottí byl tentokrát uznán vinným a odsouzen k vysokému trestu. Porotce však musí nadále žít ve strachu, že budou jeho příznivci zjištěni a že se mohou stát spolu se svými rodinnými příslušníky obětí jejich pomsty. Takových, často krutých pomst bylo v minulosti už celá řada. Ale nejde jen o ty explosivní případy. Stále více občanů se dnes zdráhá vykonávat porotní povinnost, jsou-li k ní předvoláni. Stále více si vymýšlí různé omluvy a shání povolení k odložení, anebo zbavení se jejich výběru do porot. Odvolávají se na velkou ztrátu času, kterou znamená členství v porotě i při poměrně drobných soudních případech. A mnozí také na ztrátu peněz. Funkce porotce je totiž čestná. Od soudu za ní dostávají nezbytné diety na dopravu a stravu. A ačkoli zaměstnavatelé jsou zákonem povinni občany předvolané k výběru do poroty podle zákona uvolnit, žádný zákon nenařizuje, že jim musí hradit úslou mzdu, i když to dnes mnoho podniků a institucí dělá. Nejhuře jsou na tom vyslovení soukromníci.

Přítom při vši té kritice se ale nezdá, že by se Amerika systému porotních soudů někdy vzdala. Vyžadovalo by to téměř nemožnou změnu ústavy s její posvátnou listinou práv. A pak je tu zakořeněná tradice a vědomí, že porotní soudy mají v americké demokracii zvláštní hodnotu. Umožňují prostým občanům účast v justičním systému, učí je nezávislosti a odpovědnosti.

Jedna z lidových moudrostí praví, že "papír snese všechno". Chtěl bych ji doplnit o konstatování, že právě v době předvolební kampaně se tato moudrost naplnila vrchovatě. V placené inzerci některých politických stran (ODS, OH) na stránkách regionálního tisku se nechalo objevit mnohé. Leč nebyl čas na vše ihned reagovat.

Tak například článek "Demokratická doslednost" (DJP 6.5.92) vysvětluje J. Dienstbier své poznání, že "naše státoprávní diskuse a vnitropolitické spory jsou nedělní lázeňskou promenádou oproti tomu co se děje jinde (Jugoslávie, Moldávie)". Dále uvádí, že:

"Demokracie si vyžaduje úctu k druhým a uznání, že jen tvořivý střet názorů bude zárukou úspěchu.

Minulosti se nezbavíme tím, že budeme bojovat proti ní. Co napáchała, nelze změnit, lze pouze stavět znovu.

Je třeba dodatečně ulehčovat těm, které tvrdě postihla.

Je třeba očistit státní aparát od skutečných agentů a těch, kteří zneužívali moc a porušovali lidská práva.

Vynořují se ti, kterým už nejde vůbec o nic jiného než ukojení vlastních choutek ničit všechno, co sami nedokáží stvořit..."

Vůbec se nechci s panem ministrem dostat do střetu a vůbec nechci polemizovat o platnosti a pádnosti jeho myšlenek. Jsou pravdivé — leč polemiku vyvolávají. A to z prostého důvodu. Zůstávají pouze jako myšlenky teoretické. Od listopadu 1989 bylo dostatek času na to, aby se staly součástí vládního programu a byly postupně realizovány v činnosti politických stran. I těch, které se po rozpadu OF (a přízněji už jednou, že nikoliv jen z důvodu přirozené diferenciacie myšlení, ale právě z osobních ambicí některých vysokých vládních činitelů) vytvořily (ODA, OH, ODS).

Předcházející věta přímo vybízí k námitkám proti výše uváděným bodům panem ministrem a můžeme začít od konce.

Každá doba bude přinášet lidi, kteří sami nedokáží tvořit a stavět, ale jen ničit a bořit. Je však na těch ostatních, aby je ze svých postů co nejdříve vyměnili. My se však stáváme svědky soustavného omlouvání a hledání "objektivně—subjektivních" příčin.

Nejsem vůbec přesvědčen o tom, že k nápravě starých křivd došlo. Znovu v mnoha případech vládnou ti, kdo vládli i tehdy a v "otročtví" musí sloužit ti, co sloužili i tehdy. Ono bylo totiž postiženo tisíce lidí, ale těch se ani dnes nikdo nezastane. Natož, aby dostali nějakou marku ze zahraniční nadace.

Je pravda, že minulosti se nezbavíme tím, že budeme bojovat proti ní. To ani nejde. Proti něčemu co "BYLO" se bojovat nedá. Ale dá se

bojovat za to, aby se tato zdeformovaná minulost již nikdy nemohla vrátit, a aby si sebou nemohla nést své neblahé počiny. Ani k tomu však nedošlo a úzce to souvisí s bodem prvním mých námitek. Takže nám vzniká pověstný začarovaný kruh.

A je vinou právě všech následnických politických stran a jejich představitelů, že k tomu nechali dojít a v této situaci nadále setrvávají. Víme moc dobře, že v politice minulosti nikdy nešlo o "prostého člověka". A zdá se, že nejde ani v politice současnosti. Nemusíme zůstat jen u rozboru článku OH o tom, jak očistit společnost, ale lze přejít k dalšímu článku placené inzerce na této stránce. Nese název "ODS a podnikatelé". Článek mimo jiné uvádí:

— ODS rozvoj podnikání jednoznačně podporuje... Staví na něm své směřování k prosperitě a bohatšímu státu... Někdy se mračíme na vyšší ceny v obchodech... Teprve, až se celá obchodní síť dobuduje a až budou obchodníci nuceni o zákaznky bojovat, tehdy se začnou ceny pohybovat směrem dolů... Soukromé služby jsou páteří každé prosperující společnosti... Bez podnikavých lidí mezi námi bychom ničeho nedosáhli... Pokud lze objevit důkazy, že mnozí začali podnikat různě zvýhodnění a vložili do podniků peníze obestřené tajemstvím, snad i nečestným vznikem, měli bychom tyto podnikatele přenechat soudům..."

Krásná slova a nechci o nich pochybovat — kdyby platila. Nevím, jaké poznání má autor článku MUDr. J.K. o podnikatelích a jejich činnosti. Já si dovoluji tvrdit, že jejich situace není záviděníhodná. A když vám v celostátním tisku pan V. Klaus (ministr financí, místopředseda vlády, předseda strany) sdělí, že podnikatelé nemohou očekávat žádnou pomoc od vlády, pak si snadno uděláte správný úsudek o proklamaci předvolební podnikatelské politiky ODS.

Celá koncepce článku (pravděpodobného kandidáta za ODS) se mi jeví jako opsaná z učebnic politické ekonomie rozvinuté socialistické společnosti. Víme, co je páteří, za co je třeba bojovat — aby podnikatelé dostali prostor a nebyli doslova a dopísmene vydírání byrokratickým státním aparátem. Aby byly jasné daně (náplň ministerstva financí) a Finanční úřady se nechovaly jako dileti, nebo naopak jako okresní výbory strany (příkladů je mnoho). A pokud jde o ty důkazy k soudu, on je totiž ani nikdo nechce. Jistý ministr (financí) prohlásil, že peníze nejsou špinavé a jejich původ není potřebné dokládat. Zajímavé, jak si bereme příklady dříve ze Sovětského svazu a dnes z USA — jen v něčem. V tom, co se našim politikům právě subjektivně hodí. Pak se nedivme, že nejsme schopni KONSENSU.

Prostý člověče — těš se!

Iniciativa za samostatné Východné Slovensko Hej, Vy, v tej Bratislave!

Ta co sce še už načisto zošaleli, abo sce ešči vše v šoku z tej žimy spret dvoch rokov? Nič nerobice len mitingujece, revece na raty dokonca už u Vás i kref cekla. Ta sebe nemišlice, že mi Východňare budzeme na Vás robic! Vy mozece bic každú hodzinu vo Viedni a ešči Vám plano.

V novinkoch každý dzeň čitate, že budze horúca ješič. Budze, budze, ale pripravime Vám ju mi, Východňare. Pisac i podpisy zbirc znamo i my a tak Vám oznamujeme, že do tretice šicko najlepše — včera še na Východze narodzela zateľ najmladša iniciatíva.

ZA SAMOSTATNÉ VÝCHODNÉ SLOVENSKO

po našim

ZA SAMOSTATNÝ ŠARIŠ!

Nastupujeme pod heslom: **DOSC BULO BRATISLAVY!**

L'ube našo Bratislaščani, už Vás máme po krk. Šak Vy neznace co chcece. Ras še Vám nepáča komunisci, potom Mad'are, Čechi a po nich pridzeme na rad MY? Ta to verabože ne!!!

Dosc bulo Mečiar, Kňaška, Markuša i teho iniciatívneho Bidaka, či vlastne Budaja.

Ta sebe nemyšlice, že len Vám panboško rozum ošvicel. Asi Vám v tej Bratislave, Slovnaft už načisto tote hlavy okureli!

Kukajce, šak my východňare už i divadlo máme vačše jak Vy! Nelen z Vašeho divadlo možu vychadzac tako komedijanci jak Kvietik i Kňaško! A máme dosc i bývalých eštebákoch i exkomunistoch!

Našo ľudovo rozpravače po slovensky bara neznajú, ale tým vašim mečacim še vše vyrovnajú!

DOSC BULO BRATISLAVY!!!

Švet še už raz muší doznac, že v tej republike žijú i Šarišani, Zeplínčani, skrátka Východňare! I my chceme nelen do Ruska, ale i do šveta! Nebudzeme še maskovac žadnym cudzím slovom jak je zverchovanosc, my Vám to povime po lopace: Chceme samostatnosc.

Kukajce še. Na spojene zo švetom máme letisko, a kto má v republike največše hury i največše male moro? Neznamo, neznamo, dze sebe potom budzece ricky vyval'ovac a či še Vám zviši na LAIpy!

A preto šmelo volame: **DOSC BULO BRATISLAVY!!!**

Vžali sce nám náš umný šarišký jazyk, pomaly še stavame vašou koloniou, a tak še nečudujce že naše cerpežlivosc precekla.

Východňare na nohy!!!

Ukážce tým Záhorákcom, že sme lepše jak oni.

Na nich!!!

Nedajme im vecej našo Tatry!

Zastavme jim kohucik z ropu! Opevnice zelezarne!

Spametajce še Šarišane! Využijce historickú šancu.

Het z bratislavským centralísmom!

Z Bratislavy fúkajú čarne lufty na našo Tatry.

Dýchajce len náš vlastný vzduch.

Východňare! Našo heslo nech je: **BES BRATISLAVY NA VEČNÉ ČASI A NIGDA INAKŠ!**

Východňare! Nedajce še ošalic dvoma predchadzajucimi iniciativami. Šak dze še zrodzeli največše ľudze našeho storoče, največši izmus?

Na Východze!

Šak už sám veľký Biľak hutorel: Dze še dvojto mlaca, ceče pre treceho. Šarišane, Zemplínčane i šicke Východňare: Kto še bojí, nech neidze do Bratislavy! Vežme sebe šicke kompetencie a i bez ústavy vladnime sebe sami!

Zlikvidujme bratislavský centralizmus!

S pozdravom Za samostatné Východné Slovensko

Prípravný výbor iniciatívy ZSVS

Ženil se chudý s chudou

KAREL TOMAN

*Ženil se chudý s chudou
a já jim na svatbě hrál.
Až křtiny slavit budou,
přijdu jim zazpívat.*

*Neb my se známe věky,
dal ruku dědovi děd,
jdem' vnuci věrně spolu,
co světem stojí svět.*

*Náš prapor není rudý:
je šedý a nekřičí.
Když prospěvuje chudý,
proč dělat parádu?*

*Je stejná píseň práce
i naděje od všech dob.
Zní od kolébky, sílí,
až s námi klesne v hrob.*

ODVOZ Z LETIŠTĚ VÍDEŇ,
sobota—neděle pohodlným autem
Renault Medallion Combi. Výhodná
cena — spolehlivý servis.
Tel. USA — 708-749-7589
ČSR — 91213

Čistím koberce
a čalouněný nábytek. Volejte
kdykoliv, Chris — (708) 863-4113.

HELP WANTED

Hledáme schopného prodejního exekutiva, který je žádostiv vydělat si \$62,000 ročně, *přeje si pracovat v prvotřídním prostředí (Illinois World Trade Center).*

Ocení neomezené vedení a pokyny. Chce se stát integrační součástí korporace se 150ti milionovým kapitálem. Dovede ukázat výsledky v prodejích. Máte-li takové vlastnosti a vítal byste atmosféru s rychlým tempem, chceme vás v našem týmu.

Máme skutečný úspěch na trhu v těchto oborech:

- Private Payphone Industry
- POS Terminals and Printers
- Yes Check Guarantee Services
- Bankcard Processing
- Pax 400 Fax machine

Umluvte si schůzku na důvěrné interview: 312-321-0427

*Poslouchejte
Československou
půlhodinku
na radiové stanici
WCEV 1450 AM*

*každou
středu a čtvrtek
v 8.05 večer
řídí Jerry Jirák*

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty
6226 záp. Čermák tř.
Berwyn, Ill.
č. tel.: 484-4800

NORTH RIVERSIDE

3 ložnicový novější domek, obývací, formální jídelna, centrální chlazení, 2 koupelny, rekreační místnost, garáž na dvě auta. Blízko autobusové zastávky a nákupu.

BERWYN

3-rodinný dům, 3—3—1 ložnice. Postranní vjezd do zděnné garáže, vysoké nájemy. Skok na Čermákovu třídu.

BERWYN

2-rodinný dům, 3—2 ložnice, separátní topení, plný bejzment, garáž na dvě auta. Blízko Čermákovy třídy.

**Stařešina odchází na odpočinek
PRODÁVÁ**

svě luxusní letní sídlo v Michiganu — 5 ložnic, living & dining rooms, kitchen, 2 koupelny, vše kompletně všim vybavené, 100 kroků od jezera, 85 miles of Chicaga. Za domem je Venetian style party house a skladní garáž. Cena je \$250.000. Volejte (708)-484-1118 — Stanley.

PRONÁJEM

3+1 pronajmu turistům ze zahraničí, 25 minut do centra Prahy. Vhodné pro zájezdy. \$50.00 denně. Pro informace volejte 011-42-312-3503.

REAL ESTATE

NEAR MILWAUKEE & AUSTIN (6000 W) BRICK RANCH, 2 Bdrm., 2 Baths, C/A, Fnsd. yd., garage, IN-LAW APT. \$136,900, (\$10,000 down). (708) 382-4519.

We buy
**CZECH Pottery and Glass,
and Costume Jewelry!!!**
Top prices! Prefer signed pieces (ie. Peasant Art Industries; Erphila; Dittmar Urbach). Sorry, no crystal.
Please call (312) 281-4186.
We will call you back if you leave a message.

HLEDÁ PRÁCI

Češka (mluví anglicky), zkušená v opatrování starších osob a pomáhat v domácnosti. Přijme i jakékoli jiné zaměstnání. Pište do redakce — Zn. "Domov".

HELP WANTED

Full time position for small parts assembly. \$4.25/hour to start. Cicero location. Call Mon-Fri, 9:00 A.M. to 11:00 A.M. (708) 652-1558.

RETIREMENT HOME

Full time or seasonal..., 813—823—8698. Creative living retirement home, 165—6th Ave., Ne. St. Petersburg, 33741 Fl.

P.S. WASHINGTON

a weekly column by
U.S. Senator Paul Simon of Illinois

**Paying for Jobs
Is Better Than Paying for Welfare**

The Institute for Public Policy of the State of Washington did a study of 2,000 households in that state either on welfare, or in danger of going on welfare. Much of what they learned is obvious, yet it is worth reminding ourselves of some things as we discuss how to avoid the Los Angeles-type eruption (national data and my observations are in parentheses):

• **Welfare is a public program** that immediately benefits primarily women and children. (Nationally, one out of seven children is on welfare and one out of five lives below the poverty line.)

• **The greater the education level,** the less likelihood that someone will be on welfare.

• **52 percent of the women on public assistance were teenage mothers.** The fathers usually are not teenagers. (School drop-outs are much more likely to become teenage mothers.)

• **50 percent of the teenage mothers lack a high school diploma or its equivalent, the G.E.D.**

• **Over 90 percent of the women on public assistance** said they need some education or training to become self-sufficient.

• **Each month that someone works,** it is increasingly likely that person will not return to the welfare rolls.

To these figures from the State of Washington should be added some national realities:

• **The majority of those on welfare are white,** but a higher percentage of minorities receive public assistance.

• **To no one's surprise,** areas with high unemployment have high welfare rates — whatever the ethnic background — and areas that have poor-quality educational opportunities — whatever the ethnic background — have high welfare rates.

• **Education is the major ladder** out of the welfare hole, but increased job opportunities for women

and minorities also help. In 1940, 60 percent of black women who worked were employed as maids. Now it is about three percent.

• **In inflation-adjusted terms,** the average welfare payment in the nation has dropped 42 percent since 1970.

• **The federal government** spends twice as much on interest on our national debt as we do on all the poverty programs combined.

I could go on with the statistics. Some of us believe that a better alternative than many of our welfare programs are job programs, letting people be productive, learn good work skills and habits, and take pride in themselves.

Sen. David Boren of Oklahoma and I are sponsoring such legislation which would be tried in perhaps five or six places around the nation, paying people to work on projects rather than paying people to do nothing — not good for them, and not good for the taxpayer.

Part of the program would be to screen people as they apply for the jobs. If they cannot read or write, get them into a literacy program. If they have no marketable skill, see that they have the opportunity to get one.

Welfare costs about four percent of the average state's budget. All the poverty programs combined are less than 10 percent of the federal budget.

But the problem is that the present programs are not helping people as they should.

Jobs, better educational opportunities and other constructive programs can make ours a more productive and more humanitarian nation. And when we fail to have the constructive programs, we end up spending more and more money on welfare. Or we spend it on prisons and other salvage operations that usually don't salvage anyone.

We can spend our money more wisely, more humanely, and more prudently.

HELP WANTED

International banking software company located in Orlando, Florida, is currently seeking Czechs for permanent employment.

Positions include:

Bankers - To manage Czech field office in Prague. Must have 5+ years in bank management experience with one or more of the following:

- Lending
- Operations
- Deposits
- General Ledger

Translators - To work in Orlando. Permanent and project positions available. Must have 3+ years experience in professional translating. Wordperfect 5.1 a plus.

Excellent salary and benefits in a smoke/drug free environment. College degree required for all positions. non-smokers need only apply. For immediate consideration send or facsimile a resume to:

KIRCHMAN CORPORATION
P.O. BOX 2269, ORLANDO, FLORIDA, 32802
(407) 831-3001, FAX (407) 831-2572

SOUKROMÝ LIST PRO PÓLITIKU A EKONOMIKU

ZTOTOŽNĚNÍ S MOCÍ, KTERÁ NÁS BIJE!
K POVOLEBNÍMU VÝVOJI V ČESKOSLOVENSKU

Současná politická krize bude řízena a vřklá (až do října, 5.10. musí Havel odevzdat úřad) a bude směřovat k rozpadu státu. Tomu pravděpodobně nejsme schopni zahránit, protože odtržení Slovenska bylo předpoloženo velmocemi, ještě dávno před listopadem 89 a Havlova vláda a její následovníci (Klaus, Mečiar aj.) jsou pouhými uskutečňovateli tohoto záměru. Politická činnost po rozpadu státu bude nutně zcela odlišná od té, kterou je možné provádět nyní. Dojde k hospodářskému zhroucení, sociálním nepokojům a není vyloučeno, že vývoj bude řízen k vyvolání občanských nepokojů s cílem zbavit nás politické svéprávnosti s poukazem na neschopnost vládnout si sami. Je to analogie postupu, jaký je zvolen pro Jugoslávii a Rusko (statečný postoj srbského lidu činí mezinárodnímu establishmentu bezesporu značné starosti). Za takových okolností je možné očekávat vznik autoritativního režimu, který bude řízen komunistickým podsvětím za židovského dohledu (jako dosud celá politika po roce 1989), který však na sebe vezme podobu pravice, aby pro budoucnost zkompromitoval vlastnictví, pravici a odpor k integraci Evropy - dnes tuto úlohu hraje Klausova ODS, v extrémní podobě Sládkova SPR-RSC).

Existuje varianta, již by se mohlo těmto důsledkům předejít ve druhém nebo třetím kole prezidentských voleb nechat zvolit osobu, která by byla schopna vzít na sebe odpovědnost za rozpuštění FS, vytvoření úřednické vlády, zákazu politických stran na dva roky obnovení suverenity Československa. Tato alternativa je nyní předmětem intenzivního kontextuálního pojednávání, ale pravděpodobnost jejího uskutečnění je poměrně malá, jelikož zahraniční vlivy jsou velmi silné a drží zprostředkovaně klíčové mocenské pozice (znovuzvolení Havla v případě potřeby je odhadnuto na 50 milionů USD). Jisté americké židovské lobby tyto peníze už uvolnily, a protože podle našich informací se v samotném vedení sionistických organizací objevují rozpory v posuzování dalšího vývoje v Československu, je v minulém čísle TP prezentovaný v podstatě záporný postoj Jewish Agency k V. Havlovi názorem

zřejmě té umírněnější části sionistického vedení. (Nicméně na fakticitě oné informace z předešlého čísla se nic

(v prvním kole Havel 2/3 hlasů zřejmě neobdrží). Pak by bylo dobré, aby dr. Sládek zrušil svoji kandidaturu pro druhé a třetí kolo a aby SPR-RSC (asi 15 hlasů) podpořilo dr. Sachera. Tato varianta s dr. Sachera se momentálně po různých jednáních jeví pro český a slovenský národ jako nejpřijatelnější, i když i toto konstatování musíme samozřejmě posuzovat jako relativní, protože je kompromisní. Mnohé zatím nasvědčuje tomu, že by dr. Sacher byl ochoten ke kompromisům, vycházejícím však ze státní suverenity. Tato politická hra je momentálně rozehrána tak složitě a komplikovaně a ovlivňována tolika zájmy nejrůznějších mocenských center, že změny v důsledku toho den co den nastávající lze brát s rezervou a není nutné jim přikládat velký význam.

Průnik cizích vlivů do našeho státu je tak obrovský, že jakékoli pokusy o parlamentní demokracii (tzn. o kontinuitu s minulými dvěma roky) tento stát zničí. Je bezpochybně

BUDOUCÍMU PREZIDENTOVI...

1. Rozpuštění FS a jmenování úřednickou vládu (to může však s ohledem na zahraničí učinit pouze řádně zvolený prezident.)
1. Vzhledem k tomu, že neplatí ústava a téměř všechny zákony jsou v rozporu s jejím duchem, bude nutně vládnout pomocí prezidentských dekretů.
3. Okamžitě po rozpuštění FS vyhlásit zákaz všech politických stran na dobu 1-2 roků. V této době připravit návrh ústavy a nové volby.
4. Okamžitě po rozpuštění FS vojensky uzavřít hranice. Každý, kdo bude cestovat ven nebo dovnitř ČSFR, bude povinen vyplnit majetkové přiznání.
5. Neprodleně a kriticky obnovit zákon o domovském právu. Kdo ho nedostane, bude mu vydán transit, nebo bude internován.
6. Okamžitě provést inventarizaci peněživa: zablokovat konta a vklady nad 50 tisíc Kčs, omezit penize; nařídit průkaznost legálnosti vkladů a kont. Zřídit ihned ministerstvo státní kontroly, která spolu s policií provede šetření o nabytých peněžích jednotlivci i organizací.
7. Vzhledem k destruktivnímu stavu armády zřídit Národní gardu, která bude zajišťovat pořádek v obcích a ve městech, na komunikacích a na státní hranici.
8. Neprodleně internovat všechny osoby na území ČSFR, které nebudou schopny prokázat důvodnou legálnost svého pobytu, nebo neobdrží domovské právo.
9. Ihned přistoupit k revizi smluv s Německem, Mezinárodním měnovým fondem a Evropskou bankou a Světovou bankou. Vyhlásit referendum (v případě kontroly nad sdělovacími prostředky a následné informovanosti veřejnosti) o Asociační dohodě s ES (viz. Dánsko).
10. Formulovat ústavu jako jurisdikci přímé demokracie.

nemění.) Dojde-li k dohodě o možném nástupnictví za Havla osobou dr. Sachera, bude exponován ve druhém kole prezidentské volby, kdy bude stačit nadpoloviční většina hlasů ve FS

TÝDENÍK POLITIKA

nutné obnovit spravedlnost jako základní princip veškeré politiky budoucího státu a zabezpečit jeho suverenitu. Podle našich informací (již zmiňovaných v minulém čísle) by V. Mečiar mohl být ochoten přistoupit na řešení této situace, neboť si uvědomuje nebezpečí, které Slovensku hrozí. Je to Klaus, jako pokračovatel Havlovy internacionální vlády, která vyhrocuje situaci k neřešitelnosti (tzn. k rozpadu státu) a k podřízení českých území Německu, eventuálně mocenským orgánům ES. Podle vyjádření vojenských odborníků je naše armáda neschopná obrany státu. Protože však nehrozí přímé nebezpečí vojenské intervence ze zahraničí - hrozí však nebezpečí vyvolání vnitřních konfliktů (viz. Jugoslávie) a bude nutná Národní garda. Dobrovský rozložil armádu, paralyzoval letectvo, raketové vojsko a dělostřelectvo, protože se předpokládalo vojenské obsazení ČSFR útvary rychlého nasazení NATO v případě, že u nás bude vyvolán vnitřní konflikt. Proto je nutné eliminovat v maximálním rozměru zahraniční vlivy, dokud nebudeme schopni jednat se svými sousedy jako suverénní stát. Současně Národní gardy s policií je naprosto nezbytná při ochraně veřejného pořádku.

Naše národní přítomnost je populačně geneticky těžce poškozena a patrně se nalézá v těsné blízkosti hranice, za níž už není možné přežití. Bezprostředním důkazem je první polovina le-

tošního roku, v níž za příslušného Harwardského fondu 10-ti násobku ceny kupónové knížky získala primitivní ziskuchtivost naprosté většiny národa (8,5 mil.) jednoznačně přednost před úsudkem a tisíciletou zkušeností předků, že žádný stát na světě ještě nikdy nedal svým občanům nic zdarma. Občanská veřejnost podala světu nesporný důkazem o své změně v manipulovatelné stádo, řízené televizním signálem a tištěným slovem a vystavila se všeobecnému pohrdání sousedů. Klausova operace s kupónovými knížkami umožnila jeho politické přežití, protože mu souhlasila 85 miliard Kčs, jimiž vyplatil prostřednictvím bank (které byly zcela bez peněz) podniky, které neměly ani na výplaty, a tak bylo zabráněno výbuchu nezaměstnanosti před volbami. V nich pak občané volili ODS, protože je pro ně příslibem onoho 10ti násobku hodnoty kupónů. Po rozpadu státu, k němuž Klaus směřuje, se zhroutí peněžní systém státu a ODS svede nezpůsobilost výplaty 10ti násobku na Slováky. Rozpad státu bude prezentován jako vis maior.

Jak jsem se již zmínil, rozpad státu není samozřejmě dílem Havla, Klause či Mečiar - ti jsou pouze uskutečňovateli plánu, vypracovaného dávno před listopadem a sledujícího přerozdělení mocenských sfér ve světovém a tudíž i evropském měřítku. Původně vytvořená polarita (komunismus-kapitalismus, či USA-SSSR) vyčerpala svoji vnitřní dynamiku tím, že oba póly vyproduko-

valy stejný výsledek - konzumního člověka a konzumní společnost. Nová polarita, která slibuje dostatek dynamiky, bude založena na rasové a národní (i náboženské) podstatě. Do konfliktu bude postaven západní svět proti Asii. Západní Evropa se bude chránit před Čínou za severu blokem slovanských národů (Rusko, Ukrajina, Bělorusko, Polsko, Slovensko) a z jihu před muslimským světem balkánskou federací v čele s Maďarskem. Je pouze otázkou času, než Turecko, jako islámské předpolí směrem k Evropě, vstoupí do panislámské smlouvy. Stykovým střetem mezi slovanských a balkánských blokem bude Slovensko a je možné, že prvním politickým (vojenským) úspěchem Maďarska bude právě pohlcení Slovenska (rozpadem ČSFR vzniká podle Trianonské dohody automaticky nárok Maďarska na připojení Horních Uher, tedy dvou třetin dnešního území Slovenska; Tatry připadnou Polsku). Slovanský blok tím ovšem bude prakticky určen ke genocidě.

Je otázkou, zda-li evropské národy dokáží včas prohlédnout past, do které jsou lákány koncepcí sjednocené Evropy. Zdá se pravděpodobné, že odpor proti cizovládě nad Evropou bude muset být organizován kontinentálně. Dánsko je příkladem odmítnutím Maastrichtské dohody a úpadek Mitterandovy vlády ji donutil k vyhlášení referenda o francouzském postojí k této dohodě. Východiskem pro formo-

vání kontinentální národní opozice mohou být výsledky parlamentních voleb ve Francii v příštím roce.

Naše letošní volby byly koncipovány tak, aby došlo k nepřekonatelné antagonizaci národních reprezentací v ČSFR. Nepodaří-li se nám zabránit konfliktu (který, vytvořen cílevědomě, je pouhým prostředkem k likvidaci státu z vůle jeho občan), pak budou Čechy a Morava do 10 let (nejpozději) připojeny jako další dvě spolkové republiky k SRN a germanizovány. V této souvislosti ministr školství Vopěnka už dnes ohlašuje zrušení učebnic a zkrácení vyučovací doby na školách, aby děti nebyly přetěžovány... Západoevropský blok bude zakončen Rakouskem, jako stykovým prostorem na balkánskou federaci - rozbil Jugoslávii ve prospěch německého a britského zájmu.

Poněkud děsivě působí postoje naší mládeže, která nemá zájem o národ, stydí se za své češství, není ochotna k žádným obětím, vyhovuje jí spotřebitelský život a láká možnost žít, bydlet a pracovat kdekoli v Evropě. Bylo by beznadějně uvědomit si, že vlastně

momentálně nemáme ve své mládeži budoucnost jako národ, protože mladá generace nemá potřebu vlastního národa. Snad jedině fakt, že národ nejsou pouze tři přítomné generace a že národ, stejně jako rasa či příroda nejsou díla člověka nesmí být tedy člověkem zničena, poskytuje jakousi lmanentní naději. Je však nevyhnutelné vstoupit (alespoň těm nejbližším) lidem, že žádný člověk nemůže získat svobodu a mír, nepřekonat-li v sobě strach ze smrti. Žádný národ si nemůže zachovat svobodu, aniž je ochoten riskovat zkázu při její obraně. Eventualita zániku jedince stejně jako národa je podněcujícím katalyzátorem poznání. Teprve v nebezpečí zániku se rodí pravda.

Proto také dnešní učitelé Evropy hlásají tak intenzivně humanismus, lidská práva, atd. Úcta před životem se však stává vždy něčím nepravdivým tam, kde zapomíná nadřazenost člověka nad životem. Posvěcování života jakýmkoli způsobem není pravdivé a skutečně přesvědčivé, nýbrž ohrožuje veškerý životní řád, jestliže život sám o sobě je povýšen na absolutně kladnou hodnotu. Pak nastupuje člověk místo transcendentu a úcta před životem se mění v žádostivost po životě a jen po životě a v tupé uspokojení, plynoucí z hlásání posvátnosti života vůbec - to je stav, ve kterém se nacházíme a který ztratil smysl. Člověk se stal odmocninou věci.

Zpřítomněmu člověku dneška se ze všech stran nabízí uspokojení, kterého však nemůže nikdy dosáhnout, protože všechny hodnoty, který dnešní člověk užívá, jsou náhražkami skutečných hodnot, život spotřebitele je náhražkou skutečného života, štěstí náhražkou skutečného štěstí. Jako životní princip úspěchu figuruje náhoda. Lidé jsou už natolik materiální, že ti, kdož disponují mocí, mohou někoho vyzvednout do svého nebe a hned zase odmrštit. To všechno se děje na bázi zasvěcování jedinců ze společnosti, která by chtěla princip zmasovění nezasvěcených lidí jako princip demokracie. Patří k iracionální plánovitosti této společnosti, že do jisté míry reprodukuje výhradně život svých věrných. Žabříček životní úrovně odpovídá velmi přesně vnitřní spojitostí bratřev a zasvěcených jedinců se systémem. Kdo hladoví a mrzne, byť by měl dobré názory, je poznamenán. Všechno směřuje k ponižení a ujaření člověka. Život lidí se stal neustálým iniciačním obřadem, v němž každý musí dávat neustále najevo, že se bezesbytku ztotožnil s mocí, která jej bije.

redakce TP

Pokračování na str. 12

ROZDÍL MEZI ODS A KSČ JE BEZVÝZNAMNÝ

O SOCIÁLNĚ EKONOMICKÝCH DŮSLEDČÍCH KLAUSOVY REFORMY

Každý, kdo by se chtěl pokusit o prognózu ekonomického vývoje v dané situaci řekněme, třeba jen do konce tohoto roku, nutně dojde k závěru, že by šlo vlastně o prognózu situace politické, kterou je ekonomický postup do značné míry podmíněn.

Vraťme se nejprve k volbám z roku 1990, které byly v podstatě referendem o tom, zda národ zavrhuje socialismus v té podobě, jak nám byl znám po čtyřicet let jednolásky KSČ. Toto "referendum" dopadlo tehdy zcela jednoznačně. Po dvou letech působení nového vedení a nové ekonomické a politické orientace by se daly letošní volby charakterizovat v podstatě jako vyjádření voličů k reformě tohoto typu. Přesto, že ODS, personifikovaná vůdčí postavou této reformy V. Klausem, dostala něco přes 30% hlasů, lze tento výsledek považovat v podstatě za odmítnutí a porážku Klausovy koncepce. Minimálně 60% voličů České republiky se vyjádřilo ve volbách v tom smyslu, že chtějí něco jiného, nežli Klausovu variantu transformace národního hospodářství.

Základem každé ekonomiky je způsob vlastnictví výrobních a jiných prostředků. Klaus se během uplynulých dvou let nechal mnohokrát slyšet, že je potřeba společnost změnit tak, aby každá věc měla svého vlastníka. To je jeden základní pilíř Klausovy ekonomické filosofie - proti ní stojí pojetí komunistů, že veškerý majetek je společný. Všichni vlastní všechno, cestou faktu nevlastní nikdo nic. To se jasně ukázalo jako demotivující pro iniciativu jednotlivce, a není třeba se tím podrobněji zabývat. Ovšem Klausův výrok, že každá věc musí mít svého vlastníka, nevyklučuje, aby třeba tisíc nebo deset tisíc věcí mělo téhož vlastníka. Jinak řečeno, jedná se zde o pojetí raného kapitalismu, ke kterému se dospělo historickým vývojem v době, kdy individuální vlastnictví půdy nebo jiných výrobních prostředků a práce na vlastnictví bylo zdrojem obživy. V okamžiku, kdy počet lidí na planetě mnohonásobně vzrostl a není možné ztotožnit otázku vlastnictví s otázkou práce na něm, začíná docházet k problémům toho druhu, že vlastník musí zaměstnávat další pracovníky.

Chová-li se vlastník slušně, t.j. mravně, může i toto být v pořádku, ovšem praxe ukazuje, že vlastníci, odvozuji svůj prosperitu z vlastnictví, se obvykle začíná po nějaké době chovat "nemravně" a využívá práce jiných.

Znamená to tedy, že pouhý pojem "každá věc musí mít svého vlastníka" nevyklučuje, že relativně velmi malá skupina lidí může vlastnit téměř veškeré "věci" ve společnosti. Zmíněný výrok sám o sobě tedy jednak znamená, že vlastnictví je nejlepší motiv k prosperitě. K druhému extrému, komunistickému pojetí, snad ještě tolik, že tento model zcela odboural zájem lidí na prosperitě a iniciativa byla v podstatě trestná. Tím, že bylo zveřejněno vlastnictví, došlo k odstranění motivace (platby bez ohledu na výkon apod.).

"Chyba" Klausovy reformy spočívá především v tom, že vychází z návratu k systému, který byl vhodný přibližně před sto lety, v době raného kapitalismu. V poslední době byl prezentován snad pouze M. Thatcherovou, L. Balzerowiczem a nejnověji V. Klausem. Z čistě ekonomicky abstrahovaného pohledu jde o jakési pohrobky 19. století.

Druhou závažnou "chybou" je tvrzení, že není jiné cesty. Bud' společné vlastnictví komunistického typu, nebo kapitalismus Klausův. Jasným důsledkem Klausova modelu je stále zřejmější fakt, že vlastnictví téměř všech výrobních a jiných prostředků se posouvá do rukou velmi úzké skupiny lidí (přibližně 2-3 % populace) a znamená to, že jde vlastně jen a jakousi reformu naruby - s jediným rozdílem, že tato ekonomika bude výkonnější proti socialistickému modelu úměrně tomu, o č. bude vůči námezdním silám bezohlednější ve vytěžování jejich práce. A protože těmito vlastníky budou navíc také téměř bez výjimky cizí majitelé bez sebemenšího vztahu k zemi a národu (jak si ještě později ukážeme), protože v boji bez pravidel zvítězí nejsilnější mezinárodní židovský kapitál, není o tomto respektu Klausova modelu v případě jeho vítězství nejmenších pochybností.

Proti tomu lze úspěšně (zatím alespoň v teoretické ekonomické rovině) postavit koncepci, vycházející v podstatě z principu, že každý, kdo chce něco vlastnit, má mít možnost to vlastnit. V praxi se to projevuje tak, že zaměstnanci vlastní formou zaměstnaneckých akcií jistou ideální část daného podniku. Tito zaměstnanci pak mají zájem prosperovat. Je to svým způsobem "kolektivní privátní vlastnictví", což zní na první poslech paradoxně (a jistě též napadnutelně). Jde sice o vlastnictví do jisté míry kolektivní, ale neruší to, co odboural komunistický model, tedy motiv k podnikání a prosperitě. Každý takový zaměstnanec-vlastník má logický zájem na tom, aby sám dobře pracoval a aby se stejně chovali (zejména řečeno) i ostatní kolem něj, aby bezprostřední šéf rozuměl své práci, což všechno s dalším vytváří současně velice nepříznivé podmínky pro parazity všeho druhu. To byla, tak říkajíc, stránka psychologická tohoto systému. Praktické provádění, které už bylo v minulosti i v současnosti vyzkoušeno, by spočívalo (stručně řečeno) v poměrně jednoduchém účetnickém systému, kdy je veden účet jednotlivce nebo dílny, a kdy dílna (jednotka a podobně) "prodává" v rámci podniku svoje výrobky další dílně nebo jednotce. Tento systém vnitropodnikového účetnictví byl například s úspěchem praktikován v Baťových závodech. Tím byla relativně dokonale naplněna zásada, později zkarikovaná socialistickým modelem, - "každý hospodářem na svém pracovišti".

Pravidlo, že každý, kdo chce něco vlastnit, by měl mít právo vlastnit, by mělo být, zjednodušeně vyjádřeno, vedoucí myšlenkou. Je to cesta, která dovoluje zajištění podílu velkého počtu jednotlivců na vlastnictví a tím i motivaci, což následně dává předpoklady k prosperitě.

Pouhé vlastnictví je kategorií mocenskou, a samo vlastnictví o sobě bez podílu práce lze zařadit spíše mezi pojmy negativní, protože dnes už není možno ztotožnit vlastnictví s prací. Zdrojem prosperity není (vzdr zjednodušující Klausově demagogii) pouhé vlastnictví "mrtvé hmoty", ale

politikou a hospodářskou), a teprve z ní se odvíjející spolupráci s ostatními státy a národy. I když by to mělo být zcela zřejmé, nebude na škodu zdůraznit, že národní preferenční orientace vůbec nevyklučuje pozdější participaci na mezinárodní spolupráci v rámci nějakého vyššího celku, ale bez národní preference je takováto "spolupráce" samozřejmě (a dnes bohužel dobrovolně) stylisováním se do role apriorně podřízené a podřadné. Mezinárodní hospodářská spolupráce by měla fungovat jako partnerská spolupráce národních nezávislých ekonomik. Pokud však v itencích Klausova zhoubného modelu děláme z nevědomosti nebo krátkozraké vypočítavosti všechno možné, abychom národní ekonomiku naopak rozbili, nemůžeme být ani řeči o nějakém partnerství.

Klaus tvrdí, že je lhostejné, kdo je našim finančním partnerem, protože je placeným exponentem v podstatě anonymního mezinárodního židovského kapitálu. Jenže to jedno není! Pokud mám partnera, musím především vědět, kdo a co je. Anonymní kapitál (a jakákoli jiná) účast vnáší logicky do těchto partnerských vztahů nejistotu, protože, obecně řečeno, nevím, s

kým mám co do činění a také nevím, jak se vůči mě zachová, co provede. Mezinárodní spolupráce v tom slova smyslu je možná pouze jako partnerství suverénních států s příslušnou odpovědností.

Klaus jako představitel ODS je symbolem nedemokratické, vůdcovské strany, a ODS samotná je vzorovou ukázkou typicky nadnárodně orientované strany, protože její ideologií je mezinárodní kapitál - naprosto stejně jako ideologií komunistů byl marxismus s jeho tzv. proletářským internacionálním. Rozdíl mezi způsobem vedení ODS a úvalou KSČ je prakticky bezvýznamný - odlišuje je skutečně jenom forma a ideologie. V podobnosti můžeme jít dále. Pro předlistopadovou KSČ byla závazná přísná hierarchie s generálním tajemníkem na špici, která jako celek poslouchala Moskvu. V případě ODS je pouze změna ve směru bezpodmínečné poslušnosti přímo vůči Izraeli via Mezinárodní měnový fond a ostatní mechanismy.

Výsledek voleb by se tedy dal shrnout asi takto: návrat ke klasické formě komunismu (i když tato možnost slouží jako propagační nástroj) nechce

prakticky nikdo a je i z jiných důvodů nemožný. Tudíž volby ukázaly, že nejméně dvě třetiny občanů instinktivně pocítují, že co se jim nabízí jako řešení v podobě Klausova modelu je pro ně špatné. Odmítají to, aniž by dokázali přesněji definovat co chápí, a není u nás, jak jsem se již zmínil, žádný politický subjekt, který by tyto představy a tužby dokázal pregnanterním způsobem definovat a prosazovat. Nicméně je tato skutečnost potvrzením názoru z úvodu, že volby byly de facto prohrou Klause a jeho kompliců, alespoň pokud jde o důvěru občanů. O faktických dopadech jeho neblahé činnosti si ještě řekneme později. Řada aspektů je ovšem naprosto zřejmá už nyní: chaotická přestavba majetkoprávních vztahů při viditelné preferenci mafiánského kapitálu všech typů (od Mezinárodního měnového fondu až po pouliční vekslácké bandy), pokles investic a produkce počínaje stavebnictvím, zemědělstvím, zdravotnictvím atd., abych jmenoval alespoň některé, až k stěžejnímu bodu budoucího soudu národa - kupónové privatisaci.

Nyní bych se chtěl krátce zmínit o pravděpodobné situaci, která by v našem státě nastala v případě, že se Klausovi a spol. podaří dokončit prováděnou změnu majetkových vztahů, především formou kupónové privatisace. Je nutné si uvědomit, že v první vlně privatisace se jedná o 270-300 miliard korun. Za předpokladu, že se to podaří realizovat podle představy tvůrců, bude tedy "rozděleno" oněch 300 miliard už zmíněných "mrtvých hodnot" a tak jejich zproduktivnění bude potřebovat kapitál, který u nás není. Aby byl k dispozici kapitál k rozjezdu těchto podniků, který u nás není. Aby byl k dispozici kapitál k rozjezdu těchto podniků, budou pak už nevyhnutelně zahraniční půjčky, garantované akciemi těchto podniků. Než se zmíním o logických následcích tohoto kroku, chtěl bych upozornit, že zahraniční půjčky zcela nepochybně nebudou směřovány do těch podniků, které ještě budou kontrolovány národním domácím subjektem.

V případě nekonceptní, a politicky organizované nevyvucené změny celkové koncepce dojde velmi pravděpodobně nejpozději do roku ke zhroutil Klausovy představy se všemi průvodními jevy: fetézovské bankroty podniků, zhroutil měny, pád produkce, prudký růst nezaměstnanosti a z ní plynoucí sociální nepokoje. Je to také vyhlídka nepřekná, bohužel však znárodně reálná, protože zde chybí (jak už byla zmínka) politická, národní orientovaná a dostatečně odhodlaná síla. Přesto stále není tato chmurná varianta tím nejhorším, co nás může (a podle plánů mezinárodních bankéřů také má) potkat. Národně koncipovaná politická síla se totiž může během těchto krizí ustavit a zorganizovat, a vrátit proces transformace z jejího vyřinutí do žádoucího, státu a národu prospěšného směru. (Některá z nutných opatření, jak toho dosáhnout, přináší TP na jiném místě.)

V případě, pro nás jako stát a národ tragickém, že by se Klausovi a jeho přízvukovačům podařilo provést přeměnu majetkových vztahů prostřednictvím kupónové privatisace do zamýšleného konce, to je že mezinárodní židovský kapitál získá vlastnictví československého hospodářství za půjčky, jejichž "potřebu" Klaus vlastně naprosto uměle vytvořil, znamenala by tato alternativa prakticky ztrátu národní i státní samostatnosti a identity, protože bez vlastnictví rozhodujícího podílu národního majetku a produkce je jakákoli forma státní suverenity jenom prázdňým pojmem.

S prof. Z. Zahajským hovořil a zpracoval J. Voříšek

(s. prof. Zahajským jsme přinesli rozhovor v úvodníku TP č. 67)

TÝDENÍK POLITIKA

zdrojem prosperity je práce. Hmota bez práce je totéž, co je v jiné pojmové rovině tělo bez oživujícího ducha.

Dnes jsme uprostřed politického boje, který je nesprávně zužován na tzv. pravici a levici, což je přinejmenším zavádějící hledisko. Pro nás je důležitějším měřítkem rozlišování politických stran na národně nebo nadnárodně orientované, a v druhé rovině rozlišování na strany vedené demokraticky nebo diktátorsky. Řekněme si hned, že strana prvního typu u nás dosud není vůbec - druhý typ téměř čítančově ideálně představuje Klausova ODS. Abych předešel možným výtkám nebo nesprávnému chápání - je naprosto zřejmé, že národní orientace nemůže znamenat totéž co izolace. Jde o to, jaké bude prioritní zaměření té které strany. Je důležité umět rozlišovat, zda politický subjekt je orientován v první řadě na domácí, národní záležitosti, nebo zda jsou pro něj prvořadé záležitosti kosmopolitní. Toto měřítko je rozhodně důležitější, než dosti neurčitá a téměř vždy zkreslující prohlášení se za pravici nebo levici. Z tohoto pohledu u nás není jediná strana, preferující národní zájmy (t.j. jeho suverenitu